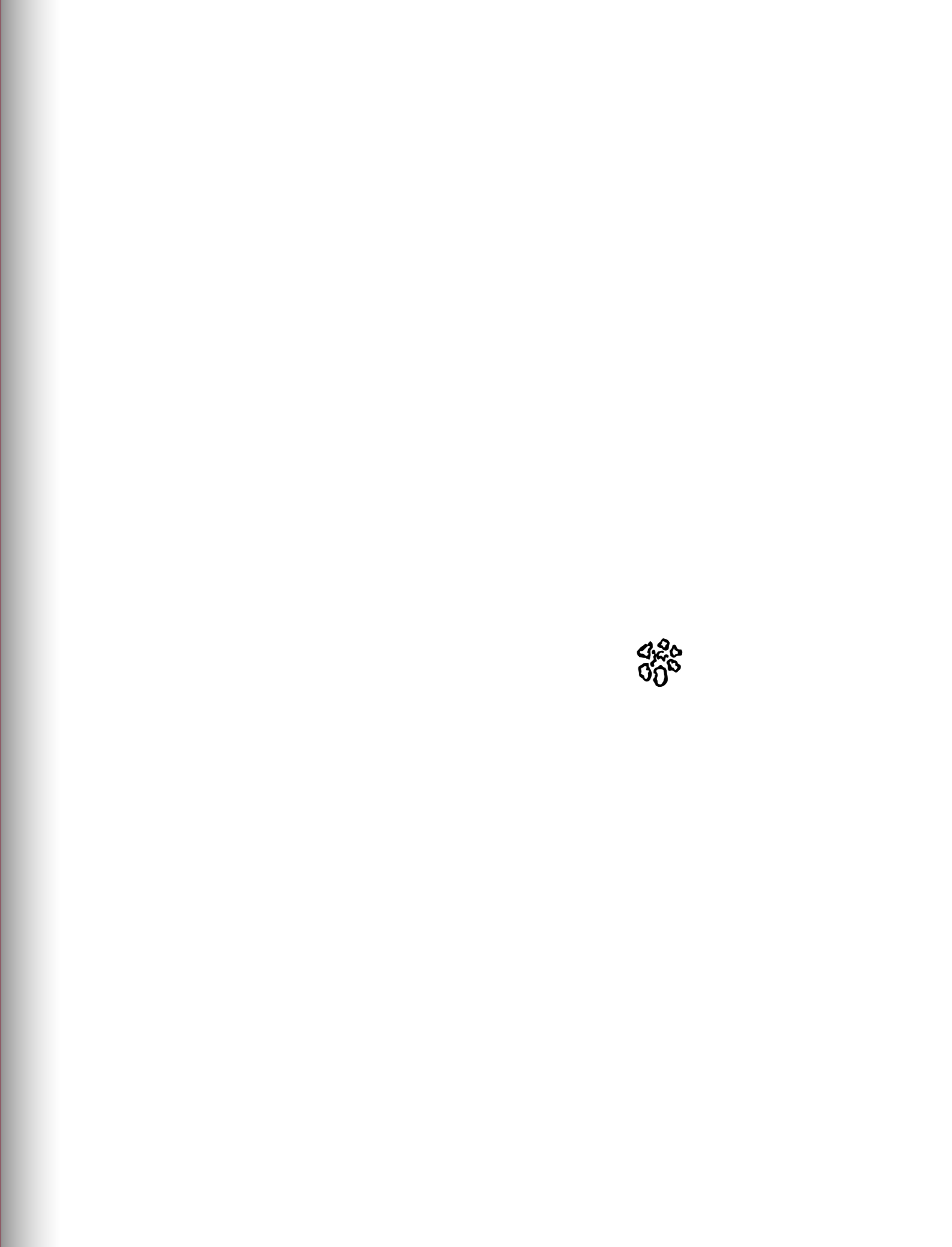


**Katalog  
Ostrava  
Kamera  
Okó  
21**





## Index

|    |                          |                            |
|----|--------------------------|----------------------------|
| 45 | Ajznboňák F 30.2         | Red Cap F 30.2             |
| 77 | Anticorro                |                            |
| 54 | Calendarium Cæli         |                            |
| 28 | France                   |                            |
| 53 | Hádanky Sfingy           | Riddles of the Sphinx      |
| 41 | Intermezzo               |                            |
| 81 | Krajina ve stínu         | Shadow Country             |
| 62 | Last and First Men       |                            |
| 55 | Leviathan                |                            |
| 39 | Medzi                    | Between                    |
| 30 | Moderní lásky            | Modern Loves               |
| 93 | Na značky!               | On Your Marks!             |
| 29 | Nebesa                   | Heavens Above              |
| 57 | No~one Is an Island      |                            |
| 31 | Noc po svatbě            | Honeymoon                  |
| 33 | Opravdové matky          | True Mothers               |
| 67 | Osudová sázka            | Buffalo '66                |
| 79 | Plavání pro pokročilé    | Swim Test                  |
| 66 | Pod kůží                 | Under the Skin             |
| 63 | Post Tenebras Lux        |                            |
| 52 | Práce oka                | Work of Eye                |
| 76 | Příběh hrůzostrašné Eliz | The Glory of Terrible Eliz |
| 32 | První chvíle             | First Time                 |
| 37 | Spící                    | Dreaming                   |
| 78 | White Room               |                            |
| 43 | Zazpívej                 | Sing For Us                |
| 73 | Zrcadla ve tmě           | Mirrors in the Dark        |
| 92 | Ztracení v ráji          | Lost in Paradise           |

|     |   |
|-----|---|
| 8   | Předmluvy<br>Forewords  |
| 16  | Porota Oficiálního výběru<br>Jury of Official Selection         |
| 20  | Porota Krátkometrážní soutěže<br>Jury of Short Film Competition |
| 26  | Oficiální výběr<br>Official Selection                           |
| 34  | Krátkometrážní soutěž<br>Short Film Competition                 |
| 46  | Kurátorský výběr<br>Curatorial Selection                        |
| 68  | Industry program<br>Industry Programme                          |
| 90  | Speciální uvedení<br>Special Release                            |
| 94  | Audiovizuální večer<br>Audiovisual Night                        |
| 104 | WARM-UP   |

# Předmluvy

## Forewords

## Ostrava Kamera Oko

Filmy letošního Oficiálního výběru odrážejí probíhající filmovou sezónu víc než v předchozích letech. Rok 2020 jako by skončil před tisíci lety, a přitom stále trval. I proto jsme zařadili do letošní soutěže film *Modern Loves (Moderní lásky)*, uvedený již na loňském ročníku festivalu, který byl vzhledem k okolnostem nesoutěžní a který se nakonec dokončil jen zčásti. Říkáte si, to se přece nedělá hrát filmy z loňska, to by nikdy v životě nikoho nenapadlo. Ale letošní a loňský rok jsou celé tak, jak by nikdy v životě nikoho nenapadlo, že by mohly být.

I film *Honeymoon (Noc po svatbě)* je tak trochu z jiného světa, světa předtím. Nejen svou lehkostí a stylovou realizační samozřejmostí, ale i proto, že je to film kameramana, jenž se festivalu soutěžně účastní již potřetí, a my dlouhodobě stojíme o to stopovat kariéru výjimečných filmařů, kteří nám zůstávají věrní. *First Time (První chvíle)* je naopak jedním z filmů nejčerstvějších – světová premiéra se odehrála teprve před několika týdny na festivalu v Locarnu a tou čerstvostí myslíme i jeho styl, lehký, zcela oproštěný, minimalistický, a přitom umožňující prožít velkou katarzi. *First Time* je nejkratším filmem výběru a dílem studenta. Tak trochu proti němu jsme postavili jiný zbrusu nový film, srbský snímek *Heavens above (Nebesa)*. Od renomovaných autorů, s komplexní, promyšlenou, velmi expresivní stylizací. Film, který je nápaditou metaforou společenského vývoje v Srbsku od rozpadu východního bloku. Hvězdný tvůrčí štáb mají i zbylé dva filmy přehlídky, *True Mothers (Opravdové matky)* a *France*. Také ony pro nás představují léta, která nás teď čekají: v obou jejich hlavní postavy čelí výjimečným, nečekaným, tragickým skutečnostem, a v obou tyto skutečnosti překonávají trpělivostí, smířením se s uplynulým a schopností přerodit se v plné síle.

Chtěli jsme, aby program Oficiálního výběru ukázal, že divácké filmy lze dělat nekompromisně, a že drze riskovat si dovolují jak mladí filmaři, tak renomovaní autoři. Mohou tím přijít o všechno, ale nepřijdou - právě proto, že nemají strach.

Pestrost Oficiálního výběru má být jen malou ukázkou pestrosti festivalu jako takového: letošní ročník zahrnuje i komplexní celonoční zážitek z dílny vydavatelství Genot Centre živěný audiovizí stejně jako hudbou, konceptualismem a výtvarným uměním. Programy zvaných kurátorů pak ukazují vizualitu/audiovizí/film jako imerzní společenský fenomén, nikoliv jako prostý akt kulturní nebo zábavný.

Oko kamery-aparátu a oko kameramana-umělce jsou v tom procesu nevyhnutelnými prostředníky. Přejí bychom si, aby 13. Ostrava Kamera Oko bylo jejich oslavou.

Gabriela Knýblová, ředitelka festivalu  
Jakub Felcman, dramaturg Oficiálního výběru

Films in this year's Official Selection reflect the current film season more than in previous years. The year 2020 seems to have ended a centuries ago, and yet it was still with us. And thus, we have included *Los Amores Modernos (Modern Loves)* in this year's competition, a film that was already screened at last year's edition, which due to the circumstances was not included in the competition, and moreover only partially completed in the end. You may be thinking that it's not what is usually done, including films from last year, that it's all rather strange. But this and last year form a whole in a way no one would ever have ever considered.

Even the film *Honeymoon* is a little bit from another world, the world before. Not only because of its ease and stylish execution, but also because it's the third film of a cinematographer who is competing at the festival, and we have a long-standing interest in tracking the careers of exceptional filmmakers who remain within our sphere. *First Time* on the other hand, is one of the freshest films — its world premiere took place only a few weeks ago at the Locarno festival, and by fresh we mean its style, which is light, stripped down and minimalist, yet allowing for great catharsis. *First Time* is the shortest film of the selection and the work of a student. We somewhat juxtaposed it with another brand-new film, the Serbian *Heavens Above* — by renowned authors, with complex, thoughtful, highly expressive stylization. A film that is an imaginative metaphor of social development in Serbia since the collapse of the Eastern Bloc. The other two films in the competition, *True Mothers* and *France*, also have stellar creative crews. They also represent the years that now await us: in both the protagonists are faced with extraordinary, unexpected, tragic realities, and they overcome these realities with patience, acceptance of what has passed, and the ability to rebuild themselves in full strength.

We wanted the Official Selection programme to show that audience films can be made uncompromisingly, and that both young filmmakers and renowned authors dare to take bold risks. Both may lose everything by doing so, but they won't — precisely because they are not afraid.

The diversity of the Official Selection is meant to be just a small sample of the diversity of the festival itself: this year's edition includes a comprehensive all-night experience from the Genot Centre label, fed by audiovisual as well as music, conceptualism, and visual art. The programmes of the invited curators then show visuality/audiovision/film as an immersive social phenomenon, not as a simple act of culture or entertainment.

The eye of the camera-camera and the eye of the cinematographer-artist are inexorable mediators in this process. We would like the 13th Ostrava Camera Eye to be their celebration.

# Asociace českých kameramanů

Pandemie covid-19 nás zaskočila všechny, Asociaci českých kameramanů nevyjímaje. V loňském roce jsme ještě s AČK stačili oslavit 100. výročí od založení první české kameramanské organizace, která se nazývala Klub českých kinofotografů (KČKF). Plánované oslavy tohoto výročí v rámci 12. ročníku našeho partnerského festivalu Ostrava Kamera Oko jsme však už nestihli. Proto si dovolíme vzpomenout na toto významné výročí letos.

Kameramani byli zpočátku soukromými majiteli filmových kamer s ručním pohonem, nazývanými veřejností „báječní muži s klikou“. Prvním předsedou KČKF byl zvolen pan kameraman Václav Münzberger, dalšími pak Josef Kokeisl nebo Svatopluk Inemann. Činnost tohoto kameramanského klubu byla přerušena nástupem zvukového filmu a přechodem kameramanů do filmových studií. S nemožností pořídit si drahé kamery s tichým chodem do soukromého vlastnictví vznikla potřeba řídit práci kameramanů ve velkých filmových studiích pod ochranou odborové unie. Proto se KČKF postupně přidala k Československé filmové unii (ČsFU) a v roce 1937 zde vytvořila samostatný odbor kameramanů, v jehož čele stanul Karel Degl. Kameramani tak nastoupili dlouhé období své činnosti, kdy nemohli být svobodně organizovaným klubem.

V období krátce před druhou světovou válkou se z oficiálních dokumentů dozvídáme, že spolek Klub československých kinofotografů Praha byl vymazán jako zaniklý dnem 30. června 1939.

Za protektorátu Čechy a Morava během 2. sv. války byla ČsFU změněna na Českomoravskou filmovou unii (ČMFU). V navazující komunistické totalitě mohla činnost Kameramanské sekce pokračovat jen neoficiálně. Vzniklo Revoluční odborové hnutí (ROH), kterého Kameramanská sekce nebyla účastna, přesto dále udržovala kontakty s filmovou výrobou Filmového studia Barrandov.

V roce 1990, po demokratické změně režimu, byla okamžitě založena svobodná Asociace českých kameramanů, která se hlásí k původní tradici KČKF i odborové KS ČsFU. Udržení jedné organizace s jednotným označením, tak jako tomu bylo u první kameramanské asociace na světě v USA, nebylo z historicko-politických důvodů v českém regionu možné. Jak se měnil název československého státu, tak se také měnily názvy českého kameramanského spolku.

Tuto slavnou historii dokládá také výstava Asociace českých kameramanů, kterou rádi uvedeme v rámci 13. ročníku OKO také v Ostravě. Zatím ji měli možnost vidět návštěvníci v Praze, ve Zlíně, v Opavě, Brně a v Písku.

Vzhledem k tomu, že jsme v době pandemie všichni pobývali doma více než kdy dřív, mohli jsme častěji sledovat televizní vysílání a hodnotit v něm restaurované filmy ze zlatých fondů národních kinematografií. To bohužel odhalilo, jak tristní je stav digitalizovaných českých filmů. Pro nás kameramany je proto velmi povzbudivé, že Česká televize začala s kvalitní digitalizací v plné filmové kvalitě 4K. Rád bych jí za to poděkoval. Všechny asociace kameramanů na celém světě bojují za kvalitní filmový obraz jako za základní právo autorů. Vždyť i filmové festivaly, jakým je také Ostrava Kamera Oko, mají zájem na řádném prezentování filmových děl tak, jak byly jejich autory natočeny. Jde nám všem zejména o spokojenost našich diváků, kteří jsou přímou součástí kinematografického umění. Přeji filmovému festivalu Ostrava Kamera Oko hodně sil do tohoto boje.

Marek Jícha  
Prezident Asociace českých kameramanů

The covid-19 pandemic took us all by surprise, including The Association of Czech Cinematographers (AČK). Last year we were able to celebrate the 100th anniversary of the first Czech cinematographic organization, which was called the Czech Cinematographers Club (KČKF). However, the planned celebration of this anniversary, within the 12th year of our partner festival Ostrava Kamera Oko, was not possible. And so this year at last we are able to mark this important anniversary.

Cinematographers were initially private owners of hand-operated film cameras, called by the public “wonderful men with a crank”. The first chairman of the KČKF was cinematographer Mr. Václav Münzberger, others were Josef Kokeisl or Svatopluk Inemann. The activity of this cinematographic club was interrupted by the advent of sound film and the transition of cinematographers to film studios. Because it was not possible to buy expensive silent cameras for private ownership, there was a need to manage the work of cinematographers in the big film studios under the protection of the union. Therefore, the KČKF gradually joined the Czechoslovak Film Union (ČsFU) and in 1937 created an independent department of cinematographers, headed by Karel Degl. Cinematographers thus entered a long period when they could not be a freely organized club.

In the period shortly before the Second World War, we learn from official documents that the Czechoslovak Cinematographic Club in Prague was wiped from the records on 30 June 1939.

During the Protectorate of Bohemia and Moravia during World War II, the CsFU was changed to the Czech-Moravian Film Union (CMFU). In the totalitarianism of the ensuing communist period, the activities of the Cinematographers Club could continue only unofficially. The Revolutionary Trade Union Movement (ROH) was formed, in which the Cinematographic Club did not participate, but continued to maintain contacts with the film production of the Film Studio at Barrandov.

In 1990, after the democratic change of regime, the free Association of Czech Cinematographers was immediately founded, which adheres to the original tradition of the KČKF and the trade union KS ČsFU. For historical and political reasons, it was not possible to maintain a single organization with a unified name, as was the case with the first cinematographic association in the world in the USA. As the name of the Czechoslovak state changed, so did the names of the Czech Cinematographers Association.

This glorious history is also illustrated by the exhibition of The Association of Czech Cinematographers, which we are pleased to present in Ostrava as part of the 13th edition of OKO. So far, visitors have had the opportunity to see it in Prague, Zlín, Opava, Brno and Písek.

Since we all stayed at home more than ever during the pandemic, we were able to watch television more often and evaluate restored films from the golden funds of national cinemas. This unfortunately revealed the sad state of digitized Czech films. For we cinematographers, it is therefore very encouraging that Czech Television has started with high-quality digitalization in full 4K film quality, for which I'd like to express my gratitude. Associations of cinematographers the world over are fighting for quality cinematography as a fundamental right of filmmakers. After all, film festivals such as Ostrava Kamera Oko are also interested in the proper presentation of film works as they were made by their authors. We all care about the satisfaction of our audience, who are a direct part of the art of cinema. I wish the Ostrava Kamera Oko Film Festival great strength for this fight.

Marek Jícha  
President of The Association of Czech Cinematographers

# Ministerstvo kultury České republiky

Vážení přátelé,

kdo by nechtěl, aby se Ostrava aspoň na pár dnů v roce změnila v ráj? O čem my politici umíme nekonečně mluvit, dokázali filmaři, grafici a aranžéři obratem uskutečnit a město jejich zásluhou rozkvetlo. Co víc si po předchozích těžkých měsících přát, než abychom mohli svobodně žít, bavit se a hlavně se dívat kolem sebe.

Mezinárodní kameramanský festival Ostrava Kamera Oko se již stal jednou z opor ostravského kulturního života a postupně v různých souvislostech expanduje do různých koutů města. Líbí se mi, že je pestrý, nedrží se pouze filmových projekcí, výstav fotografií či audiovizuálních představení, ale má ambici opanovat širší prostor. Zvlášť se to hodí na prázdných a nevyužitých místech, která lze i v Ostravě stále ještě najít.

I letos pohlédne OKO až tam, kam oko jednoho člověka nedosáhne. Téma Ráj Paradise je zase příslibem naděje, harmonie, optimismu. Každý do něj může umístit to, co on sám pokládá za cenné, důležité či prostě zajímavé. V biblickém ráji stálo za vyhnáním poznání. Doufám, že v tomto případě naopak ráj k poznání povede a vyháněn nikdo nebude. Od toho jsou také na festival zváni tvůrci zkušenosti i talentovaní, domácí i zahraniční. Smekám před jejich prací už proto, že podle Shakespeara krása tkví v oku pozorovatele. Umět se dívat je dar. Tím spíš si važme těch, kteří se dívají a natáčejí za nás a pro nás.

Přeji nám všem, ať je 13. ročník festivalu OKO šťastný, ale hlavně poutavý a podnětný. Říká se, že co oko nevidí, srdce nebolí. Abychom byli lidmi, potřebujeme vidět, vnímat a prožívat. A já jsem přesvědčen, že toto každoroční setkání nás k tomu spolehlivě vede.

Lubomír Zaorálek,  
Ministr kultury České republiky

Dear colleagues,

Who wouldn't want Ostrava to turn into a paradise at least for a few days a year? What we politicians can talk endlessly about, the filmmakers, graphic designers, and arrangers made happen, and thanks to their efforts the city blossomed. What more could we want after the previous difficult months, than to live freely, have fun and, most importantly, look around?

International cinematography film festival Ostrava Kamera Oko has already become one of the mainstays of Ostrava's cultural life and is gradually expanding in various contexts to different parts of the city. I like that it is varied, it doesn't stick only to film screenings, photography exhibitions, and audio-visual performances, but has the ambition to conquer a wider space. This is especially useful in empty and unused places, which can still be found in Ostrava.

This year too, Oko will look where one man's eye cannot reach. The theme of Paradise is once again a promise of hope, harmony, optimism. It is a theme close to us all. We can project our values, see what is important or simply interesting. In the biblical paradise, knowledge was behind the expulsion. I hope that in this case, on the contrary, Paradise will lead to knowledge, and no one will be expelled. That is why experienced and talented artists, both local and foreign, are invited to the festival. I admire their work, if only because, according to Shakespeare, beauty lies in the eye of the observer. It is a gift to look and see. Let us be all the prouder of those who see and film for us, and for ourselves.

I wish all of us a happy, but most importantly engaging and stimulating 13th OKO Festival. We all know the saying: out of sight, out of mind. To be human, we need to see, perceive, and experience. And I am convinced that this annual meeting reliably leads us to that.

Lubomír Zaorálek,  
Minister of Culture

# Statutární město Ostrava

Vážení příznivci festivalu Ostrava Kamera Oko,

úvodem nemohu začít jinak než pohledem do nedávné historie festivalu. Loňský ročník si kladl za cíl zprostředkovat divákům zachycení dvou krajních pólů pohledu na budoucnost – ponurý antiutopický obraz rozpadlé společnosti a v kontrastu vůči němu představu ráje.

Kvůli pandemií vynucené přestávce došlo pouze na první, pochmurnou, část, což v sobě neslo určitou nezamýšlenou temnou symboliku. Umění bývá mnohdy právě o symbolech, takže věřím, že aktuální záměr, přinášející tentokrát pozitivní vize budoucnosti, je znamením návratu k lepším časům.

Filmařina, která nahlíží na svět okolo nás jinak, než jsme z masové konzumní tvorby zvyklí, je potřebná. Rozšiřuje divákoví obzory, nutí ho myslet i vnímat jinak a tím pádem objevovat netušené. A kdo ví, jestli se z alternativy nevzedne vlivná nová vlna. Zrovna česká – potažmo československá – kinematografie už podobnou zkušenost má.

Těší mě, že právě těmto neotřelým pohledům, které festival nabízí, už tradičně slouží „ostravské kulisy“. Kinobar Etáž v Dolních Vítkovicích, městská galerie PLATO Ostrava nebo Kino Art Ostrava jsou jistě důstojným a podnětným prostředím pro konání takovéto akce. Konec konců, město Ostrava patří mezi její hrdé partnery.

Zaujalo mě, že kromě motivu „Ráj Paradise“ je ústředním tématem letošního ročníku také komunikace a sdílení vlastních vizí. Tady se jistě otevírá široké spektrum možností jednotlivých ztvárnění. Jedná se o skutečně živé téma, a to zdaleka nejen kvůli fenoménu sociálních sítí.

Program a personální zajištění 13. ročníku Ostrava Kamera Oko bezpochyby vzbuzuje očekávání nevšedních audiovizuálních zážitků a uměleckých dojmů. Všem jeho návštěvníkům přeji, aby naplnil jejich představy a dodal jim osvěžující dávku pozitivní energie.

Tomáš Macura  
Primátor Statutárního města Ostravy

Dear fans of the Ostrava Kamera Oko festival,

I can't begin other than by considering the recent history of the festival. Last year's edition aimed to convey to the audience two extreme poles of the view of the future - a gloomy dystopian image of a decayed society and, in contrast, a concept of paradise.

Due to the pandemic-induced break, only the first, the dystopian, took place, carrying a certain unintended dark symbolism. Art is often about symbols, so I believe that the current intention, this time bringing positive visions of the future, is a sign we are returning to better times.

Filmmaking shows us a different world than the one projected to us through mass media. It broadens the viewer's horizons, makes them think and perceive differently and thus discover the unsuspected. Who knows, but perhaps an influential new wave might emerge from such an alternative. And Czech — or Czechoslovak — cinema has already had a similar experience.

I am pleased that the “Ostrava scenery” has traditionally been used for these new perspectives offered by the festival. Etáž cinema bar in Dolní Vítkovice, city gallery PLATO Ostrava, and cinema Kino Art Ostrava are certainly worthy and stimulating places to host such an event. After all, the city of Ostrava is one of its proud partners.

I was intrigued that in addition to the theme “Ráj/ Paradise”, the central theme of this year's edition is also communication and sharing one's own vision. This certainly opens a wide spectrum of possibilities for individual representations. This is an up-to-date topic, and not only because of the phenomena of social networking.

The programme and staffing of the 13th edition of Ostrava Kamera Oko undoubtedly raises expectations of extraordinary audiovisual experiences and artistic impressions. I hope all its visitors are able to immerse their imaginations and refresh with a dose of positive energy.

Tomas Macura  
Mayor of the City of Ostrava

# Moravskoslezský kraj

Vážení příznivci filmu a kultury!

Jsem velmi rád, že i letos může náš Moravskoslezský kraj podpořit tento ojedinělý mezinárodní festival zaměřený na kameramanskou tvorbu. Po loňském ročníku, kdy pandemie koronaviru zasáhla také do festivalu Ostrava Kamera Oko, mě obzvláště těší, že si letošní - i když třináctý ročník - můžeme vychutnat naplno.

Traduje se, že třináctka přináší smůlu a dokonce existuje i fobie ze třináctky. Třináctka se objevuje také ve filmové tvorbě, ať už jde třeba o americké drama Třináctka, americký válečný film Třináct dní, francouzskou komedii Třináct u stolu nebo československý film Sázka na třináctku.

Protikladem špatné pověsti zmíněné třináctky však může být právě letošní zastřešující téma festivalu, což je ráj. Ten totiž občas potřebuje každý z nás, zvláště po uplynulém stresujícím období, kterým jsme všichni prošli.

Festival nabízí i letos kromě bohatého doprovodného programu kameramanskou tvorbu výrazných osobností, které mají talent a dar předávat své vidění světa ostatním. Může zaujmout, udivit, inspirovat. Propojuje profesionály i amatéry, studenty, zralé lidi i seniory. Uvádí novinky světové tvorby i živé programy podněcující všechny smysly. Nabízí „živou“ interakci, která nám tolik chyběla.

V době kovidu se často diskutovalo o tom, zda je kultura věcí zbytnou či nezbytnou. Vždy jsem, i v debatách s těmi největšími skeptiky, zastával názor, že kultura je jednoznačně věcí nezbytnou. Uchovává a přenáší tradice, mapuje naše prožívání, myšlenky, postoje, reflektuje dobu, v níž žijeme, působí různými prostředky na naše emoce.

Přeji všem nevšední zážitky a snímkům i kameramanům hodně další inspirace a zajímavých témat ke ztvárnění. Protože - i když používáme stále dokonalejší techniku - objektiv kamery je, zjednodušeně řečeno, sám o sobě pouhou soustavou čoček. A pokud jí nevdechne život tvůrce, zůstane pořád pouze skvěle vybroušeným sklem bez duše...

Lukáš Curylo  
Náměstek hejtmána MS kraje

Dear fans of film and culture,

I am very happy that the Moravian-Silesian Region can support this unique international festival, focusing on the work of cinematographers as well as other artistic forms. Considering that the coronavirus pandemic affected last year's Ostrava Kamera Oko festival, I'm especially pleased that we can enjoy this year's, the 13th, edition in full.

It is said that 13 brings bad luck and is partner to phobia. Thirteen also appears in film, whether it is the American drama Thirteen, the American war film Thirteen Days, the French comedy Thirteen at Dinner, and the Czechoslovak film Bet on Thirteen.

However, the antithesis of the bad reputation of the 13 may be this year's overarching theme of the festival – PARADISE. We all sometimes need a bit of paradise, especially after the stressful period we have all been through.

In addition to a rich accompanying programme, the festival also offers the cinematography of prominent personalities who have the talent and gift to convey their vision of the world to others. It can intrigue, amaze, and inspire. It connects professionals and amateurs, students, adults, and seniors. It presents new world works and live programmes stimulating all the senses. It offers the “live” interaction that we have been sorely lacking.

In the times of the coronavirus, it was often debated whether culture is a superfluous or essential thing. I have always, even in debates with the biggest skeptics, held the view that culture is clearly an essential thing. It preserves and transmits traditions, maps our experiences, thoughts, attitudes, reflects the times in which we live, and by various means influences our emotions.

I wish everyone an extraordinary experience and the filmmakers and cinematographers great inspiration and interesting topics to portray. Because – though we are using ever more sophisticated technology – simply put the camera lens is itself a mere system of lenses. And lest the creator breathes life into it, it will always remain just exquisitely cut glass without a soul...

Lukáš Curylo  
Deputy Governor of the Moravian-Silesian Region



# Porota Oficiálního výběru Jury of Official Selection

Bhumika Singh

Jana Hojdová

Tae Ho Kim



## Bhumika Singh

Bhumika Singh je původem z indického Dillí. Vystudovala bakalářské studium filmu, díky němuž se dostala k práci na různých projektech, spojených například s Rozvojovým programem OSN nebo Skotskou národní zdravotní službou. Nějakou dobu také spolupracovala s produkčním týmem Conde Nast Video India. Poté se věnovala především fotografování a videu na volné noze pro malá studia a začínající firmy v Dillí. Následně ji její cesta zavedla do Prahy ke studiu kinematografie na FAMU. Ráda spolupracuje s různými režiséry a dalšími talentovanými kameramany. Neustále se ke své práci vrací a snaží se ji zdokonalovat. Její jméno navíc v hindštině znamená “role nebo postava”, takže někdy má pocit, že se pro filmařinu narodila.

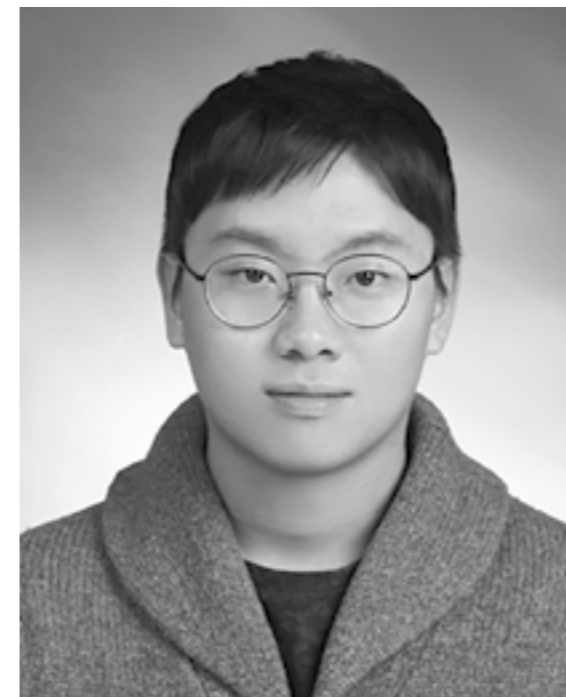
Bhumika Singh, originally from New Delhi India. She majored in Film during her Bachelor's. Through that, she got to work on various projects including those connected with the UNDP and NHS Scotland. She worked with the production team at Conde Nast Video India for a few months. She has mostly since then done some freelance photography and video projects for small studios and start-ups across Delhi before eventually making her way to studying cinematography at FAMU. She likes collaborating with various directors and working alongside other talented DPs. She's constantly exploring her work and trying to work on different things. Besides that, her name in Hindi means 'a role or a character', so in a way sometimes she feels like she was born to make and create good cinema.



## Jana Hojdová

Jana Hojdová (\*1989) je kameramanka, režisérka a producentka. Vystudovala Katedru kamery na FAMU. S režisérem Šimonem Holým natočila svůj kameramanský debut *Zrcadla ve tmě*, který měl celosvětovou premiéru na filmovém festivalu Karlovy Vary 55. V současnosti pracuje na svém autorském celovečerním dokumentu o americkém kameramanovi Robertu Richardsonovi.

Jana Hojdová (\*1989) is a cinematographer, director, and producer. She graduated from the Department of Cinematography at FAMU. With director Šimon Holý, she made her debut as a cinematographer in the film *Mirrors in the Dark*, which had its world premiere at the Karlovy Vary 55 Film Festival. She is currently working on her feature documentary about the American cinematographer Robert Richardson.



## Tae Ho Kim

Tae Ho Kim začal režírovat filmy na univerzitě Han Yang v Jižní Koreji. Fascinován krásou kamery a svícení však nakonec svou kariérní dráhu změnil a stal se kameramanem. Pracoval na krátkometrážních, dokumentárních a celovečerních hraných filmech i na komerčních projektech. Jeho celovečerní debut *Black Summer* se dostal do oficiálního výběru Mezinárodního filmového festivalu v Busanu. Po promociích pracoval pro NETFLIX. Momentálně studuje kameru na magisterském stupni na FAMU.

Tae Ho Kim began directing films at Han Yang University in South Korea. Fascinated by the beauty of the camera and lighting, he eventually changed his career path and became a cinematographer. He has worked on short films, documentaries, feature films and commercial projects. His feature debut *Black Summer* was an official selection of the Busan International Film Festival. After graduation he worked as a DIT and video assistant for NETFLIX. He is currently studying for a Master's degree in cinematography at FAMU.

# Porota Krátkometrážní soutěže Jury of Short Film Competition

Irina Lubtchansky

George Chiper-Lillemark

Santiago Racaj



## Irina Lubtchansky

Narozena přímo doprostřed kinematografie: střihačce Nicole a kameramanovi Williamu Lubtchanským, dvěma tvůrcům-pilířům Francouzské nové vlny. Sama se etablovala nejprve jako asistentka kamery. Když ze zdravotních důvodů nemohl její otec pracovat na posledním snímku režiséra Jacquesa Rivetta *36 pohledů na Pic St. Loup*, Irina jeho práci převzala. Když otec výsledek viděl, vyslovil se s nadšením, že takové dílo by bez váhání podepsal (zdálo se dokonce chvíli, že po své dceři chce, aby k tomu svolila). V oboru hlavní kamera v ní prvně důvěru vložili Rabah Ameer-Zajimeche a Dyana Gaye, mladí talentovaní tvůrci zcela odlišných přístupů, kteří také díky její práci rychle získali značné renomé. Vedla kameru výlučného dokumentu o filmu, který se nikdy nestal, *Peklo Henriho-Georgese Clouzota*. Ke spolupráci ji následně přizval Romain Goupil, režisér a revolucionář roku 1968, a v roce 2014 natočila televizní film s ansámblem Comédie Française podle stejnojmenné Ostrovského hry, *Les*. Režii vedl Arnaud Desplechin, vůdčí osobnost evropské kinematografie nultých a desátých let. Spolu následně natočili snímky *Tři vzpomínky*, *Ismaelovy přízraky* a *Slitování*. Všechny byly zařazeny na přední místa programu MFF v Cannes. Tři z jejích filmů se účastnily soutěží Ostrava Kamera Oko (*36 pohledů na Pic St. Loup*, *Tři vzpomínky*, *Ismaelovy přízraky*), její a Desplechinovy *Tři vzpomínky* festival v roce 2015 vyhrály.

Born right into cinematography: to an editor Nicole and cinematographer William Luchtchansky, two originators of the French New Wave. She first established herself as a camera and direction assistant. Then the opportunity presented itself as her father, for health reasons, couldn't work on Jacques Rivett's last film *Around a Small Mountain*, and so Irina covered for him. When William saw the result, he said with enthusiasm that he would sign such a work without hesitation (and for a brief moment it had seemed that he really wanted his daughter to give him the permission to do so). Her first main camera opportunity was entrusted to her by a couple of young and talented creators, Rabah Ameer-Zajimeche and Synava Gaye whose approaches are very different, but who thanks to Irina, soon gained a considerable reputation. She led the camera of an exclusive documentary on a film that never happened, *Henri-Georges Clouzot's Inferno*. In 1968, she was invited to join the team of the director and revolutionary Romain Goupil, and in 2014 she shot a television film with the ensemble Comédie Française, based on the eponymous Ostrovsky's play *The Forest*. Arnaud Desplechin, a leading personality of European cinematography in the millennium and the '10s, ran the direction. They together shot dramas *My Golden Days*, *Ismael's Ghost*, and *Oh Mercy!*, all of which were ranked high at the Cannes IFF. Three of her films have been a part of the Ostrava Kamera Oko competitions (*Around a Small Mountain*, *My Golden Days*, *Ismael's Ghost*) and her and Desplechin's *My Golden Days* won the festival in 2015.



## George Chiper-Lillemark

George Chiper-Lillemark se narodil v roce 1979 ve Focsani a nyní žije v Kodani, kde se věnuje kameramanství a režii. Vystudoval filozofii na univerzitě v Bukurešti a poté kinematografii na UNATC IL Caragiale. Ve druhém ročníku režíroval spolu s Adinou Pintilie film *Balastiera #186* (2009) a svůj absolventský projekt *The Palm Lines* (2009), který byl uveden na festivalech v Locarnu a Rotterdamu. Za kameru si pak stoupl ve slavném snímku S-VHS Gabriela Achima *Visul lui Adalbert* (2011) a poté se vydal do Turecka, kde spolupracoval s Eminem Alperem na filmu *Beyond the Hill* (2012). Následně pak jeho cesta vedla na kurdecký Dálný východ Turecka k hoře Ararat, kde spolu s Erolem Mintasem natočil krátký film *Snow* (2010), aby se po několika letech znovu sešli k natáčení prvního celovečerního filmu *Erola Mintase Les chants de ma mère* (2014). Společně s Mihaiem Mincanem natočil a režíroval film *The Comet* (2017) a celovečerní dokument *The Man Who Would Be Free* (2019). Deset let od první spolupráce s režisérkou Adinou Pintilie oslavili při práci na jejím prvním celovečerním filmu *Touch Me Not* (2018), který získal Zlatého medvěda na 68. ročníku berlínského filmového festivalu. Jeho dalším počinem byl celovečerní debut Monicy Stan *Imaculat* (2021), kde se realizoval za kamerou i jako režisér. S tímto snímkem vyhrál cenu za nejlepší debut na 78. filmovém festivalu v Benátkách.

Born in 1979 in Focsani, George Chiper-Lillemark is a director of photography and director based in Copenhagen. He became a philosophy student at the Bucharest University and then studied cinematography at the UNATC IL Caragiale. He co-directed with Adina Pintilie his second-year film, *The Sandpit #186* (2009) and directed his graduation project *The Palm Lines* (2009) which was screened by festivals as Locarno and Rotterdam. He photographed in glorious S-VHS Gabriel Achim's first feature, *Adalbert's Dream* (2011) and then went to Turkey to work with Emin Alper for *Beyond the Hill* (2012). With Erol Mintas he travelled in the Kurdish far east of Turkey to the Ararat mountain for the short film *Snow* (2010), only to come back together years later for *Erol Mintas first feature film Songs of my mother* (2014). He photographed and co-directed with Mihai Mincan, *The Comet* (2017) and a documentary feature *The Man Who Would Be Free* (2019). Ten years after their first collaboration, he started working with Adina Pintilie for her first feature film *Touch Me Not* (2018), Golden Bear winner at the edition of 68th Berlin Film Festival. He co-directed and lensed Monica Stan's debut feature film *Imaculat* (2021), Lion of the future - Luigi de Laurentiis - 78th Venice Film Festival.



## Santiago Racaj

Španělský kameraman Santiago Racaj má na kontě desítky či spíše stovky reklamních spotů, dlouhou řadu dokumentárních filmů, videoklipů a čtrnáct celovečerních filmů, mezi nimi oceňované *Léto 1993* (2017, rež. Carla Simon Pipó; nominace na cenu Goya, Gaudí a Platino za nejlepší kameru), komedii *No sé decir adiós* (*Nevím jak říct sbohem*, 2017, rež. Lino Escalera), *Magical Girl* (2014, rež. Carlos Vermut; Zlatá mušle za nejlepší film a Stříbrná mušle za nejlepší režii – San Sebastián) nebo *La Herida* (*Zraněná*, 2013, rež. Jonás Trueba). Působí také jako lektor a vede lekce práce s kamerou.

Filmography of Spanish cinematographer Santiago Racaj includes dozens or rather hundreds of commercials, a long list of documentaries, music videos and fourteen feature films including the acclaimed film *Summer 1993* (*Estiu 1993*, 2017, dir. Carla Simon Pipó, nominated for the Goya award and winner of the Gaudí and Platino awards for best cinematography), the comedy *Can't Say Goodbye* (*No sé decir adiós*, 2017, dir. Lino Escalera), *Magical Girl* (dir. 2014, Carlos Vermut, winner of the San Sebastián IFF Golden Shell for the Best film and the Silver Shell for the Best Director) and *Wounded* (*La Herida*, 2013, dir. Jonás Trueba). Apart from working as a cinematographer, Santiago Racaj also lectures and leads master classes.

# Oficiální výběr

## Official Selection

Do soutěže Oficiálního výběru mohou být přihlášeny celovečerní filmy, které vznikly po 1. lednu 2020 a které dosud nebyly promítány na jiném českém filmovém festivalu. Kameraman vítězného filmu v sekci Oficiální výběr obdrží cenu Grand Prix MFF Ostrava Kamera Oko a s ní spojenou odměnu 1 000 eur. Porota může navíc udělat i Zvláštní cenu poroty.

Only films that were made after January 1 2020 and haven't been screened at any other Czech film festival may be submitted to the Official Selection competition section. The jury will award the Director of Photography of the winning picture with the IFF Ostrava Kamera Oko Grand Prix along with 1,000 Euro prize money. The jury may also award the Special Jury Prize.

David Chambille  
France

Dušan Joksimović  
Nebesa  
Heavens Above

Mauro Pinheiro Jr.  
Moderní lásky  
Modern Loves

Yaron Scharf  
Noc po svatbě  
Honeymoon

Nicolaas Schmidt  
První chvíle  
First Time

Yûta Tsukinaga  
Opravdové matky  
True Mothers



## France

Francie, Německo, Itálie, Belgie /  
France, Germany, Italy, Belgium  
2021, 133 min.

kamera / DoP  
David Chambille

režie / director  
Bruno Dumont

scénář / screenplay  
Bruno Dumont

hrají / cast  
Léa Seydoux, Blanche Gardin,  
Benjamin Biolay

kontakt / contact  
Indie Sales

vybraná filmografie /  
selected filmography

Janička z Arku (2019)  
Vers la bataille (2019)  
Bonhomme (2018)  
Neviditelné (2018)  
En attendant les hirondelles (2017)

Paříž, dnes. France de Meursová je úspěšná novinářka, která se pohybuje mezi televizí, vzdálenou válkou a shonem rušného rodinného života. Její hektický život na vysoké noze náhle obrátí vzhůru nohama dopravní nehoda, při níž zraní chodce. Realita, na kterou byla zvyklá, najednou upadá v zapomnění. France se pokouší zpomalit, stahuje se do ústraní a snaží se začít žít v anonymitě. Sláva ji však neustále pronásleduje. Až záhadný milostný románec učiní všemu přítrž.

Paris, today. France de Meurs is a star journalist running between a television set, a distant war and the hustle and bustle of her busy family life. Her frantic high-profile world is suddenly turned upside down after a traffic accident in which she injures a pedestrian. This unexpected irruption of reality calls everything into question. As France attempts to slow down and retreat into a simple anonymous life, her fame continues to pursue her until a mystified love affair seems to put an end to her quest.



## Nebesa Heavens Above

Srbsko / Německo /  
Severní Makedonie / Slovinsko  
/ Chorvatsko / Černá Hora /  
Bosna a Hercegovina  
Serbia / Germany /  
North Macedonia / Slovenia  
/ Croatia / Montenegro /  
Bosnia and Herzegovina  
2021, 122 min.

kamera / DoP  
Dušan Joksimović

režie / director  
Srdjan Dragojević

scénář / screenplay  
Srdjan Dragojević

hrají / cast  
Goran Navojec, Ksenija  
Marinkovic, Natasa Markovic

kontakt / contact  
Pluto Film

vybraná filmografie /  
selected filmography

Leto kada sam naučila da letim (2021)  
Nebesa (2020)  
Kosarkar Naj Bo 2 (2019)  
Kráľ Petr I. (2018)  
Vymazána (2018)  
Život v klamu (2018)  
Deník strojívdce (2016)  
Stádo (2016)  
Tisícovka (2015)

Stojan je stejně nudný a prostý jako laskavý. Když se mu po podivné nehodě při výměně žárovky nad hlavou objeví zářící svatozář, rychle se stane novou atrakcí města. Jeho manželku Nadu tato nechtěná pozornost sousedů vůbec netěší. Po několika marných pokusech svatozář odstranit a vrátit manželovi jeho dřívější nevýrazné já, se Stojanovi, nechtěnému světci, začne jeho nový životní styl líbit a záhy se obrátí ke zlověstným zločinům. Černá komedie si bere na paškál dopady zázraků na moderní společnost.

Stojan is as dull and simple as he is kindhearted. When a freak accident changing a light bulb puts a glowing halo above his head, he quickly becomes the new attraction around town. His wife Nada isn't at all amused about the unwanted attention amongst their neighbors. After several tries, nothing can remove the shining annoyance and turn her husband back to his former unremarkable self. Stojan, the unwilling saint, begins to like his new lifestyle and quickly turns to sinister crimes. This dark comedy explores the impact of miracles on modern society.



## Moderní lásky Modern Loves

**Mexico**  
2019, 83 min.

kamera / DoP  
**Mauro Pinheiro Jr.**

režie / director  
**Matias Meyer**

scénář / screenplay  
**María Camila, Arias Edgar,  
Chias Matias Meyer**

hrají / cast  
**Pamela Almanza,  
Ludwika Paleta, Andrés Almeida,  
Leonardo Ortízgrís, Ilse Salas,  
Monica del Carmen, Raúl Briones  
Martha Claudia Moreno,**

kontakt / contact  
**Matias Meyer**

vybraná filmografie /  
selected filmography

O Livro dos Prazeres (2020)  
Unicórnio (2017)  
Dosáhnout na měsíc (2013)

Smrt, láska, zemětřesení a transformace jedné rodiny. Mozaika vztahů a charakterů zasazená do prostředí moderního Mexico City poskládána do jednoho nezapomenutelného dne.

Death, love, earthquakes and the transformation of one family. A mosaic of relationships and characters set in the environment of modern Mexico City folded into an unforgettable day.



## Noc po svatbě Honeymoon

**Israel**  
2020, 90 min.

kamera / DoP  
**Yaron Scharf**

režie / director  
**Talya Lavie**

scénář / screenplay  
**Talya Lavie**

hrají / cast  
**Ran Danker, Avigail Harari,  
Meir Suissa, Orly Silbersatz,  
Yael Folman, Elisha Banai, Anna  
Dubrovitsky**

kontakt / contact  
**WestEnd Films**

vybraná filmografie /  
selected filmography

Noc po svatbě (2020)  
Being Frank (2018)  
Tichá msta (2017)  
Harmonie (2016)  
Norman: Mírný vzestup a tragický  
pád stratéga z New Yorku (2016)  
Zamyšlení (2015)  
Villa Tuma (2014)  
Vojačky (2014)

Romantická komedie o jedné svatební noci v Jeruzalémě. Místo toho, aby nevěsta a ženich prožili romantické chvíle v honosném hotelovém apartmá, nečekaná hádka je přiměje vyrazit do ulic města. Klidná noc se mění v celonoční putování, během kterého jsou novomanželé konfrontováni se starými láskami, potlačenými pochybnostmi a životy, které opustili. Noc po svatbě začíná v okamžiku, kdy většina romantických komedií končí a novomanželům zbývá už jen žít šťastně až do smrti.

A romantic comedy set over the course of one night in Jerusalem. A bride and groom arrive at a lavish hotel suite after their wedding. Instead of relaxing and enjoying a romantic night together, they get into a fight that soon develops into a dazed, urban journey, confronting them with past loves, repressed doubts, and the lives they have left behind. Honeymoon begins when most romantic comedies end, right after the wedding, when all that is left for the newlyweds is to live happily ever after.





## První chvíle First Time

Německo / Germany  
2021, 50 min.

kamera / DoP  
Nicolaas Schmidt

režie / director  
Nicolaas Schmidt

scénář / screenplay  
Nicolaas Schmidt

hrají / cast  
Aaron Hilmer

kontakt / contact  
Nicolaas Schmidt

vybraná filmografie /  
selected filmography

Inflorescence (2020)  
Believe (2019)  
Final Stage [The Time For All  
But Sunset - BGYOR] (2017)  
Autumn (2015)  
36KFRGB: The Manifestation  
Of Capitalism In Our Life  
Is The Sadness (2015)

Lidé cestují, a přitom poslouchají hudbu. Náš svět se mění. Vidíme věci jinak. Přejeme si, aby se věci změnily, aby byly lepší. Náhodné setkání dvou chlapců ve vlaku. Začátek něčeho, něčeho malého a přesto důležitého. Stanice střídá stanici. Hra světla. Cestující uprostřed hluku a hudby. Pohledy. Ticho. Kousek Kitkatu, vypitá kola. Za oknem západ slunce a soumrak znovu a znovu přerušovány tunely, nástupiště, plakáty a fasádami. Další stanice, další nástupiště. Může být časová osa lásky kruh?

We listen to music and are on the way. In doing so, we see things and the world differently than before. So that things don't always go on like this, but may become better. Two boys meet on a train ride. Something is born – not much and yet everything. The train runs station after station. The light is alternating outside and inside. Passengers and protagonists are amid noise and music. Glances, silence, a KitKat is broken, a Coke is drunk. Outside: Sunset&Nightfall are interrupted again and again by tunnels, platforms, posters&facades. The train passes the boarding stop again. The timeline of love could be a circle.



## Opravdové matky True Mothers

Japonsko / Japan  
2020, 139 min.

kamera / DoP  
Yūta Tsukinaga

režie / director  
Naomi Kawase

scénář / screenplay  
Naomi Kawase, Izumi Takahashi,  
Mizuki Tsujimura (based on novel)

hrají / cast  
Hiromi Nagasaku,  
Arata Iura, Aju Makita

kontakt / contact  
Playtime

vybraná filmografie /  
selected filmography

Džúni hitoe o kita akuma (2020)  
Naku ko wa inee ga (2020)  
Katsuragi jiken (2016)  
Kimi wa ii ko (2015)  
Sensei to Mayoi Neko (2015)

Po dlouhé a neúspěšné snaze otěhotnět, se Satoko s manželem nakonec nechají přesvědčit adopční agenturou k osvojení chlapečka. Po několika letech se náhle objeví neznámá dívka, Hikari, která tvrdí, že je biologickou matkou jejich syna. Satoko se rozhodne Hikari postavit tváří v tvář.

After a long and unsuccessful struggle to get pregnant, convinced by the discourse of an adoption association, Satoko and her husband decide to adopt a baby boy. A few years later, their parenthood is shaken by an unknown girl, Hikari, who pretends to be the child's biological mother. Satoko decides to confront Hikari directly.

# Krátkometrážní soutěž

## Short Film Competition

Kameraman vítězného filmu v sekci Krátkometrážní soutěž obdrží cenu Ostrava Kamera Oko za nejlepší kameru. Porota navíc může udělit Zvláštní cenu poroty.

The jury of the Short Film Competition will award the Director of Photography of the winning picture with the Ostrava Kamera Oko Prize for the best film in the Short Film Competition. The jury may also award the Special Jury Prize.

Helena Fikerová  
Spící  
Dreaming

Barbora Kučeríková  
Medzi  
Between

Zdena Sýkorová  
Intermezzo

Lubomír Ballek  
Zazpívej  
Sing for us

Patrik Balonek  
Ajznboňák F 30.2  
Red Cap F 30.2



## Helena Fikerová

Ačkoli Helenu Fikerovou vyprávění obrazem fascinuje od dětství, k filmové kameře se dostala až po studiích fyziky se specializací na kvantovou optiku. Snímek *Spící* je jedním z absolventských filmů, se kterými dokončuje bakalářské studium kamery na FAMU. V rámci FAMU spolupracuje především s režisérem Petrem Pylypčukem, a to na hraných filmech, a s režisérkou Terezií Halamovou, s níž natáčí videoklipy. Za klip *Move Honey* získaly obě tvůrkyňe zvláštní cenu poroty na *Papaya Young Directors 2020*.

Although Helena Fikerová has been fascinated by storytelling through images since childhood, she only got into the camera after studying physics with a specialisation in quantum optics. The film *Dreaming* is one of the graduation films with which she is completing her Bachelor's degree in cinematography at FAMU. At FAMU, she collaborates mainly with director Petr Pylypčuk on feature films, and with director Terezia Halamová, with whom she creates music videos. For the *Move Honey* video, both artists won a special jury award at *Papaya Young Directors 2020*.

vybraná filmografie /  
selected filmography

Znám tě (2018)  
Metro (2019)  
Jan (2019)  
Nikola (2019)  
Split Leap (2020)  
Zaručený návod (2021)  
Vrak (2021)  
Spící (2021)



## Spící Dreaming

Česká republika /  
Czech Republic  
2021, 9 min.

kamera / DoP  
Helena Fikerová

režie / director  
Helena Fikerová, Tereza Říhová

scénář / screenplay  
Helena Fikerová, Tereza Říhová

hrají / cast  
Dominika Hašková,  
Václav Vašák, Barbara Lukešová,  
Valerie Volfová,  
Kateřina Procházková

kontakt / contact  
FAMU

Přírodní krajina a folklor s sebou nesou pohádkovou magii a krásu, zároveň však i krutou realitu. Mladá žena žije život v souladu s koloběhem horského venkova. Bude mít odvahu přijmout vše, co jí připravil? Když jde o osudovou lásku, čas se stává relativní veličinou a hranice reality a snu se stírají.

Natural landscapes and folklore bring along fairy-tale magic and beauty, but also harsh reality. A young woman lives a life in harmony with the cycles of the mountain countryside. Will she have the courage to face all that is in store for her? When it comes to fatal love, time becomes a relative quantity and the boundaries between reality and dreams blur.



## Barbora Kučeríková

Barbora Kučeríková je kameramanka a režisérka pocházející ze severního Slovenska. V roce 2021 absolvovala magisterské studium kamery na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Ve své tvorbě se soustředí na propojování filmového řemesla s různými typy uměleckých odvětví jako je tanec, performance, malba anebo konceptuální umění. Typickým prvkem její hrané tvorby je absence mluveného slova – to nahrazuje vizuálním dialogem jednotlivce se světem, v němž se nachází.

vybraná filmografie /  
selected filmography

My dvaja (2018)  
Po (2018)  
Čakanie (2019)  
Medzi (2019)

Barbora Kučeríková is a cinematographer and director from northern Slovakia. In 2021 she completed her Master's degree in cinematography at Tomas Bata University in Zlín. Her work focuses on combining the craft of film with artistic disciplines such as dance, performance, painting, and conceptual art. A typical element of her fiction is the absence of spoken word - which is replaced by a visual dialogue between the character and the world in which one finds him or herself.



## Medzi Between

Česká republika /  
Czech Republic  
2019, 15 min.

kamera / DoP  
Barbora Kučeríková

režie / director  
Barbora Kučeríková

scénář / screenplay  
Barbora Kučeríková

hrají / cast  
Daniel Kvašňovský,  
Barbora Schusswolfová

kontakt / contact  
FMK UTB Zlín

Poetický příběh *Medzi* je volnou adaptací knihy *Evžen Oněgin* ruského spisovatele Alexandra Sergejeviče Puškina. Mladý Evžen se vrací na místo, které v něm probudí touhu po staré lásce. Jí omámený se dostává do surreálního světa, ve kterém se stírá hranice mezi realitou a vzpomínkami.

The poetic story *Between* is a free adaptation of the *Eugene Onegin* book by Russian writer Alexander Sergejevich Pushkin. Young Eugene returns to a place that awakens in him a longing for an old love. Stunned, he enters a surreal world in which the boundary between reality and memory is blurred.



## Zdena Sýkorová

Zdena Sýkorová pochází ze Žďáru nad Sázavou, kde se během studia na gymnáziu věnovala vizuálnímu a dramatickému umění a zážitkové pedagogice. Krátce studovala Multimédia v ekonomické praxi na VŠE v Praze, poté přestoupila na Katedru kamery FAMU, kde momentálně studuje na magisterském stupni. Zkraje roku 2021 se podílela na tvorbě online masterclass pro Kameramanské dny s Martinem Štrbou. Aktuálně dokončuje folklorní baladu o smrti s pracovním názvem *Za polem* v režii Hanky Neničkové. Dlouhodobě spolupracuje také s Elvirou Dulskáia, za jejich poslední společný film *Sněžka* získala Sýkorová ocenění za nejlepší kameru na Russian Indie Film Festival v roce 2020. Obě v současnosti připravují coming-of-age drama *Ice Crack* o dívce v chlapeckém hokejovém týmu.

vybraná filmografie /  
selected filmography

Babička (2017)  
Guerrilla Gardening (2018)  
Bonbon (2019)  
Sněžka (2020)  
Cizí syn (2020)  
Počítám nebe (2021)

Zdena Sýkorová is from Žďár nad Sázavou, where she studied visual and dramatic arts and experiential pedagogy during her studies in secondary school. She briefly studied Multimedia in Economic Practice at the University of Economics in Prague, and then transferred to the Department of Cinematography at FAMU, where she is currently studying for her Master's degree. At the beginning of 2021 she participated in the creation of an online masterclass for Cameraman Days with Martin Štrba. She is currently finishing a folk ballad about death with the working title *Behind the Field* directed by Hanka Neničková. She has, long-standing collaboration with Elvira Dulskáia, and their recent film together, *Sněžka*, won the Best Cinematography award at the 2020 Russian Indie Film Festival. They are currently working on a coming-of-age drama, *Ice Crack*, about a girl on a boys' hockey team.



## Intermezzo

Česká republika /  
Czech Republic  
2020, 3 min.

kamera / DoP  
Zdena Sýkorová

režie / director  
Zdena Sýkorová

scénář / screenplay  
Zdena Sýkorová,  
Eliška Kovaříková

hrají / cast  
Viera Pavlíková, Václav Kopelec,  
Liduška Beslon

kontakt / contact  
FAMU

*Intermezzo* je poetický příběh o zmatené babičce, která se prostřednictvím smyslových a vizuálních asociací dostává v myšlenkách do svého dětství. Realita a vzpomínky se slučují nejen v její mysli, ale i v pohledu vypravěče. Kamera vytváří prostor, kde se postavy z odlišných světů střetávají. Zatímco stará paní vzpomíná na dobu před mnoha desetiletími, zapomíná při tom na to, co se kolem ní děje právě teď.

*Intermezzo* is a poetic story about a confused grandmother who, through sensory and visual associations, is in her thoughts transported back to her childhood. Reality and memories merge, not only in her mind but also in the narrator's point of view. The camera creates a space where characters from different worlds meet. While the old lady reminisces about a time many decades ago, she forgets what is happening around her right now.



## Lubomír Ballek

Lubomír je absolvent katedry kamery FAMU, který se ubírá především směrem k hranému a dokumentárnímu filmu. Vedle filmu *Zazpívej*, který nasnímal pro režisérku Terézii Halamovou, za sebou zanechal ohlasy také jeho krátký film *Seznámení* (Film Festival Cottbus).

Lubomír is a graduate of FAMU's Department of Cinematography, who is primarily interested in feature and documentary filmmaking. In addition to the film *Sing For Us*, which he made for director Terézie Halamová, he also made a short film *Encounter* (Film Festival Cottbus).

vybraná filmografie /  
selected filmography

Seznámení (2017)  
Metro (2018)  
Sviňa (2019)  
Dotýkání (2020)



## Zazpívej Sing For Us

Česká republika /  
Czech Republic  
2020, 22 min.

kamera / DoP  
Lubomír Ballek

režie / director  
Terézie Halamová

scénář / screenplay  
Terézie Halamová

hrají / cast  
Karolína Lipovská

kontakt / contact  
FAMU

Dusné a na první pohled nudné letní odpoledne před čtrnáctiletou Evu staví několik výzev. Zatímco před horkými paprsky slunce se může ukrýt ve šplouchající vodě nedalekého rybníka, touhu po lásce a začlenění do skupinky starších kamarádů studená voda nevyřeší. Citlivé okno do dospívání je podpořeno poetickou kamerou, která umožňuje nahlédnout do nejistého nitra nesmělé dospívající dívky.

A stifling and seemingly boring summer afternoon presents fourteen-year-old Eva with several challenges. While she can hide from the piercing rays of the sun in the cool waters of a nearby pond, the longing for love and inclusion in the group of older friends cannot be solved by water alone. A sensitive portrait of coming-of-age is supported by poetic cinematography allowing a glimpse into the insecure inner-self of a shy teenage girl.



## Patrik Balonek

Patrik Balonek (\*1988) je student druhého ročníku magisterského stupně na katedře kamery na FAMU. Má osobitý vizuální styl, který lze sledovat v jeho studentských krátkých filmech. Jako kameraman se podílel na celovečerním dokumentárním filmu loutkářského rodu Kopeckých s názvem *Na krev* (rež. Erik Knopp, 2020). Jeho slabost pro dokumentární film ho zavedla k režisérce Evě Tomanové, se kterou natočil snímky *Stále spolu* (2014), *Narozena 1918* (2018) a *Začít znovu* (2019). S Janem Strejcovským má roztočený celovečerní dokument *Má to cenu?* (2021). Dlouhodobě spolupracuje s režiséry Martinem Jeřábkem, Janem Strejcovským, Michaelem Jiřincem, Janem Huškem a Jakubem Vrbíkem. V této chvíli má dotočené tři nové krátké filmy, u kterých pokračuje ve vizuálním zkoumání hrany snesitelnosti lidského oka. K tomu mu velmi pomáhá scénografka Kristína Hudečková i životní kamarád Jan Kuldán a mentor Petr Kobloucký.

vybraná filmografie /  
selected filmography

THE SHINKANSEN (2018)  
INLAND EMPIRE 3000: Jeder  
für sich und Gott gegen alle  
ZOUFALSTVÍ NA DÁLNICI (2020)

Patrik Balonek (\*1988) is a second year Master's student at the Department of Cinematography at FAMU. He has a distinctive visual style that can be seen in his student short films. As a cinematographer, he participated in a feature-length documentary film of the Kopecký family of puppeteers entitled *On Blood* (dir. Erik Knopp, 2020). His fondness for documentary film led him to director Eva Tomanová, with whom he made *Still Together* (2014), *Born 1918* (2018), and *Start Again* (2019). With Jan Strejcovsky, he is making a feature-length documentary, *Is It Worth It?* (2021). He also collaborates with directors Martin Jeřábek, Jan Strejcovský, Michael Jiřinec, Jan Hušek, and Jakub Vrbík. Recently he has completed three new short films, where he continues to visually explore the edge of the human eye's tolerance. He is greatly assisted by set designer Kristína Hudečková, his lifelong friend Jan Kuldán, and mentor Petr Kobloucký.



## Ajznboňák F 30.2 Red Cap F 30.2

Česká republika /  
Czech Republic  
2020, 13 min.

kamera / DoP  
Patrik Balonek

režie / director  
Jakub Vrbík, Matěj Sláma

scénář / screenplay  
Patrik Balonek, Jakub Vrbík,  
Matěj Sláma

hrají / cast  
Miroslav Hořínek, Dušan Sítek,  
Anita Krausová, Zuzana Waltrová,  
Petr Kobloucký

kontakt / contact  
FAMU

Blízká budoucnost, vyhořelé společenství trosek a člověk, který sní o obyčejném fádním životě... Nebo nenaplněný ajznboňák, který sní o životě v akčním světě. Představy a rybička splývají v jedno. Mysteriózní film netradičním způsobem prozkoumává, jaké to je být zajatcem vlastní mysli a ztratit schopnost vzeprít se okolnostem.

The near future, a burnt-out community of ruins and a man who dreams of an ordinary, dull life... Or an unfulfilled railway worker who dreams of a life in the world of action. Imagination and fish merge into one. This unconventional mystery explores how it is to be prisoner, in an unconventional way, explores how it is to be a prisoner of one's own mind and to lose the ability to resist circumstances.

# Kurátorský výběr

## Curatorial Selection

Kateřina Svatoňová  
Práce oka  
Work of Eye  
Hádanky Sfingy  
Riddles of the Sphinx  
Leviathan  
Calendarium Cæli  
No~one Is an Island

David Fesl  
Skupinová hypnóza  
Group Hypnosis  
Last and First Men  
Post Tenebras Lux

Michal Hogenauer  
Pod kůží  
Under the Skin  
Osudová sázka  
Buffalo '66



## Kateřina Svatoňová

Kateřina Svatoňová je teoretička filmu a médií. Od roku 2009 působí na Katedře filmových studií FF UK, kterou nyní vede. Věnuje se teorii, historii a filosofii médií, mediálně-archeologickému výzkumu (české) modernity, proměnám (vnímání) prostoru a času ve vizuální kultuře, paralelním dějinám kinematografie a vztahu filmu a jiných médií. Je kurátorkou několika výstav, (spolu)editorkou monotematických periodik a odborných publikací a autorkou několika knih (např. *Mezi-obrazy: Mediální praktiky kameramana Jaroslava Kučery* (2016), *Diktátor času: (De)kontextualizace fenoménu Laterna magiky* (2019).

Kateřina Svatoňová is a film and media theorist. Since 2009, she has been working at the Department of Film Studies at the Charles University, which she now leads. She focuses on the theory, history and philosophy of media, media-archaeological research on (Czech) modernity, changes in (perception of) space and time in visual culture, parallel histories of cinema and the relationship between film and other media. She is a curator of several exhibitions, (co-)editor of monothematic periodicals and professional publications, and author of several books (e.g. *In Between Images: Media Practices of the Cameraman Jaroslav Kučera* (2016), *The Dictator of Time: (De)contextualizing the Phenomenon of Laterna Magika* (2019).



## Gesto kamery jako možnost jiného vidění/myšlení světa Camera Gesture as a Possibility of Seeing/Thinking About the World in a Different Way.

### Vědomí kamery

Nacházíme se ve věku, kdy se pohyblivý obraz překryl s naší každodenností. Fikční svět se propojil se světem původním do té míry, že kolektivní i individuální paměť jsou nyní spíše rozpomínáním se na umělou konstrukci než na skutečné prožitky, a pohyblivý obraz námi prorostl natolik, že zasahuje všechny oblasti našeho vnímání, vidění i prožívání. V rámci různorodě orientovaných diskusí zaznívá prakticky jednohlasé přitakání nadřazené roli filmu, a to nehledě na to, zda ho debatující teoretici považují za médium mrtvé či ne. David N. Rodowick zdůrazňuje, že film sám může zmizet, ale těžko se to přihodí cinema, a to i proto, že narativní struktura, kterou rozpoznáváme jako klasický narativní film, přetrvává a zůstává pevně zakotvena v našem mediálním podvědomí. Klíčovou úlohu filmu pak potvrzují teorie, které v návaznosti na Annu Friedberg tvrdí, že film jednou pro vždy změnil naše vnímání a vidění, respektive, že již podléháme „vědomí kamery“ a nejsme schopni myslet a vnímat jinak než filmově, pročez i píšeme a zobrazujeme cinematically, jak poznamenává Mieke Bal. Podle Malte Hagenera je film již (v lidské percepci) nerozlišitelný od reality, přičemž „žijeme neustále v obrazech a obrazy žijí v nás“, a s odkazem na Deleuze a Guattariho tvrdí, že se pohybujeme v éře imenance médií, přičemž již neexistuje žádný transcendentální horizont, z něhož bychom mohli posuzovat všudypřítomné medializované vyjadřování.

### Dystopická utopie

Naplnili jsme tak představy o filmu/kameře, které proklamovala meziválečná avantgarda a které toužila svou tvorbou co nevíce využívat. Pro francouzské avantgardisty to byla právě filmová kamera, která může mít transformativní schopnosti a dovoluje přetvářet obyčejný svět na svět poetický s nebývalou vnitřní silou a energií, rozevřít jeho povrch a přiblížit se jiné (čtvrté) dimenzi, časoprostoru, nebo odhalit niternou krásu a hloubkový svět věcí. Kamera v ruském podání mohla plnit ještě radikálnější úlohu – stát se novým pohledem pro nového člověka, nahradit jeho chabé a chybné smysly, mohla nově promýšlet svět a rekonstruovat ho. Meziválečné Německo se zase vztahovalo ke kameře jako možnosti, jak se přiblížit optickému nevědomí.

Současné překrytí světa pohyblivým obrazem, nahrazení našich smyslů těmi filmovými a strukturování lidského myšlení myšlením cinematickým/kinematografickým by jistě udělalo avantgardistům radost.

Původní utopické představy se staly skutečností, která nám dennodenně ukazuje, že naplnění utopie může znamenat dystopii.

### Camera Awareness

We are in an age when the moving image overlaps our everyday life. The fictional world has merged with the real to such an extent that collective and individual memory is now more a recollection of artificial constructs than of actual experiences, and the moving image has so permeated us that it affects all areas of our perception, vision, and experience. Within the variously oriented discussions, there is a virtually unanimous affirmation of the superior role of film, regardless of whether or not the theoretical debat considers it a dead medium. David N. Rodowick points out that film itself may disappear, but not cinema, not least because the narrative structure we recognise as classical narrative film persists and remains firmly embedded in our media subconscious. The key role of film is then confirmed by theories that, following Anna Friedberg, claim that film has permanently changed our perception and vision, or rather that we are no longer subject to the “consciousness of the camera” and are unable to think and perceive in any other way than cinematically, which is why we write and depict cinematically, as Mieke Bal notes. According to Malte Hagener, film is no longer (in human perception) indistinguishable from reality, whereby “we live in images all the time, and images live in us”, and, referring to Deleuze and Guattari, he argues that we are in an era of media denomination, whereby there is no longer any transcendental horizon from which to judge the ubiquitous mediated expression.

### Dystopian Utopia

We have thus fulfilled the notions of film/camera that the interwar avant-garde proclaimed and which they endeavored to exploit as much as possible in their work. For the French avant-gardists, it was the film camera that could have transformative powers, allowing them to transform an ordinary world into the poetic with unprecedented inner power and energy, to open up its surface and approach another (fourth) dimension, space-time, or to reveal the inner beauty and profound world of things. The camera in the Russian rendition could have fulfilled an even more radical role — it could have become a new sight for the new man, replacing his poor and faulty senses, it could have rethought the world and reconstructed it. Interwar Germany, in turn, related to the camera as a way of approaching the optical unconscious.

The contemporary overlay of the world with the moving image, the replacement of our senses with the cinematic, and the structuring of human thinking with cinematic/cinematographic thinking would certainly make the avant-gardists happy.

The original utopian ideas have become reality, showing us daily that the fulfilment of utopia can mean dystopia.

## Gesto kamery

Ačkoli naši kulturu, lidské vztahy a vazbu ke světu určuje do značné míry filmová narace, myšlení a chápání světa je naopak ovlivněno a utvářeno obrazem, respektive gestem kamery – volbou vizuálního materiálu, způsobu snímání, pohybu, barevnosti, ostření a rozostřování. Odkážme se na Viléma Flussera, který říká: „Není pravda, že písmo zachycuje myšlení. Psaní je způsobem myšlení. Neexistuje žádné myšlení, které by nebylo vyjádřeno gestem. [...] Přísně řečeno, nelze provádět myšlení, aniž bychom prováděli gesta. [...] Mít napsané myšlenky neznamená nic.“ Samotná medializace je tedy konkrétním (a vždy specifickým) způsobem promýšlení věcí, která se těžko převádí do jiné myšlenkové struktury a těžko ji lze vnímat jako něco, co je na myšlení nezávislé.

Existuje krátký film zachycující Flussera při úvahách o medialitě – právě v něm vede filozof dialog s kamerou, ukazuje na ni, nechá se snímat z různých úhlů, sleduje ji. Komentuje, že se nemusí jednat pouze o jazyk, který je svébytnou myšlenkovou figurou, ale že stejnou úlohu může plnit právě filmový obraz. Snímání kamery může být tedy možností myšlení spolu s filmem, nebo myšlení filmem, může se jednat o odlišný způsob vyslovování/ukazování tezí a koncepcí, jejich protikladů či vzájemných souhlasů.

## Jiné myšlení

Avantgardní myšlení, spolu s flusserovským gestem, naznačuje, že kameru není nutné/nelze využívat pouze jako nástroj k zachycování reality a ke konstrukci bežešvých příběhů, ale že ji lze používat k myšlení jiného/jinak – subverzivně, expresivně, experimentálně, performativně. Narušení ustálených postupů filmové řeči podrývá zdánlivě realistický dojem z filmové podívané a upozorňuje na skutečnost o sobě, na mediální gesto, na myšlenkovou figuru aparátu a filmového materiálu. Sérii (proti)záběrů ustavených klasickým filmovým vyprávěním lze narušovat dlouhými jízdami nebo jízdami vedenými v nezvyklých směrech, vzdálenostech a úhlech, panoramatickým otáčením kamery, snímáním za pomoci atypických pomůcek, technik a technologií. Pohyblivý obraz se stává nejen neobyčejně tělesným a materiálním, ale i myslícím; filmem, který uvažuje sám sebe, je autopoetickým systémem, samopohybem filmové formy, jež není jen způsobem zobrazení, ale i metodou filozofického rozvažování. Kamera se tak stává (sebe)reflexivním gestem, laterálním pohledem, který odhaluje možnosti zachycování a zobrazování a dovoluje lépe odhalovat odvrácenou stranu viditelných jevů. Film jakožto uzavřený prostor zprostředkování je rozevřen.

Myšlení takto stylizovaného a performativního filmu pak provokuje k nejrůznějším fenomenologickým a ontologickým tématům.

Médium (film), jež překrylo naše vnímání/vidění, není zakrýváno, ale neustále se nám odhaluje, čímž nám dovoluje přemýšlet spolu s filmem a díky filmu o naší vlastní situaci v médii přehlaceném světě.

## Camera Gesture

Although our culture, human relationships and attachment to the world are largely determined by film narrative, our thinking and understanding of the world is, on the contrary, influenced and shaped by the image, or rather the gesture of the camera – the choice of visual material, the way of shooting, movement, colour, focus and blur. We can refer to Willem Flusser: “It is not true that writing captures thought. Writing is a way of thinking. There is no thought that is not expressed by a gesture. [...] Strictly speaking, we cannot perform thinking without performing gestures. [...] Having written thoughts means nothing.” Thus, mediation itself is a particular (and always specific) way of thinking things through, which is hard to translate into another thought structure and hard to see as something independent of thought.

There is a short film depicting Flusser thinking about medality — wherein the philosopher engages in a dialogue with the camera, points to it, lets himself be shot from different angles, and watches it. He comments that it may not be only language that is a figure of thought in its own right, but that the cinematic image can play the same role. Thus, camera shooting can be a possibility of thinking with film, or thinking through film, it can be a different way of expressing/demonstrating theses and concepts, their contradictions, and mutual consents.

## Different Thinking

Avant-garde thinking, along with the Flusserian gesture, suggests that the camera need not/cannot be used only as a tool to capture reality and construct seamless narratives, but that it can be used to think otherwise/differently - subversively, expressively, experimentally, performatively. The disruption of the established practices of film language undermines the seemingly realistic impression of the film spectacle and draws attention to the reality of itself, the media gesture, the figure of thought of the film apparatus and material. The series of (counter)shots established by classical film narration can be disturbed by long shots or shots conducted in unusual directions, distances and angles, panoramic camera rotations, shooting with the help of atypical devices, techniques, and technologies. The moving image becomes not only extraordinarily physical and material, but also of thought; a film that contemplates itself, an autopoietic system, a self-movement of the film form that is not only a way of representation, but also a method of philosophical reflection. The camera thus becomes a (self-) reflexive gesture, a lateral gaze that reveals the possibilities of capturing and imaging and allows us to better reveal the reverse side of visible phenomena. Film as a closed space of mediation is opened.

Thinking of such a stylized and performative film then provokes various phenomenological and ontological themes.

The medium (the film) that has covered our perception/vision is not covered, but constantly reveals itself to us, allowing us to think with and through the film about our own situation in a media-saturated world.

## Osvobození kamery

Současná doba (mnoha krizí) neztrácí pouze původnost a autenticitu, ale postupně vede k odcizení sebe sama a k neustálému poukazování na to, že antropocentrické a nadřazené uvažování o světě je pouze racionalistický konstrukt, který nemusí trvat věčně. Čím dál více jsme nuceni uvažovat o světě mimo subjekt, přemýšlet o světě bez člověka, světě-bez-nás, o myšlení jiných, ale i o materialitě jako takové, která se vzdaluje lidskému měřítku. Hranice mezi živým a neživým, organickým a neorganickým, lidským a ne-lidským, ale i řízeným a kontrolovaným a ne-řádným a nahodilým se začíná rozpouštět.

Kamera v tomto světě nemusí být už pouze nástrojem v ruce tvůrce a možností transformace vidění po způsobu avantgardy, ale může se do značné míry odpoutávat a stávat se samostatnou, být produktivní a performativní. Její trajektorie může být určována větrem či vodním tokem, může být spouštěna automatickými čidly, podřízena neživým či ne-lidským „kameramanům“. Technické obrazy, které byly vnímány jako „naše“, do značné míry existují i mimo nás a dosahují zcela jiných (kosmických?) rozměrů. Technika a technologie tak směřují (nezávisle na nás) naši pozornost k dimenzím živého či neživého světa, který je pro nás jen obtížně, pokud vůbec, zachycován formou teoretických pojmů a úvah. Nezvyklé pohledy kamery pak mohou být spojovány, nebo nahrazovány, také digitálními technologiemi, které dovolují ještě více unikat lidským vlivům nebo pohledům, vymykat se reprezentační funkci a existující skutečnosti. Myšlení a vidění umělců pak není nadřazené obrazu, ale snaží se přiblížit doposud nepředstavitelným strukturám, ne-lidským médiím a materialitám a an-organickým procesům.

## Utopická dystopie

Jedná se o utopii nebo dystopii? Znamená nutnost změnit dosavadní myšlení katastrofu, nebo ji lze chápat jako novou šanci? Nebyla/není dystopická spíše „kinetická utopie“, o které píše Peter Sloterdijk a která vychází z předpokladu, že veškerý světový pohyb je pouhou realizací našich plánů a že příroda se permanentně podřizuje lidským tužbám? Co se stane v okamžiku, kdy už je – stejně jako pohled kamery – natolik vyčerpaná, že musí změnit směr i hegemonii? Jak nám s tímto otočením ne-řádu „přírodokultury“, citujeme-li Donnu Harraway, může pomoci pohyblivý obraz? Co nám může ukazovat, jak nás může připravovat a jakou reflexivní figuru nám může poskytovat? Lze se nechat unášet obrazy a zapomenout na naše obvyklé struktury myšlení, opozice a jasné pravdy?

**Zkusme následovat kameru a její názor.**

## Freeing the Camera

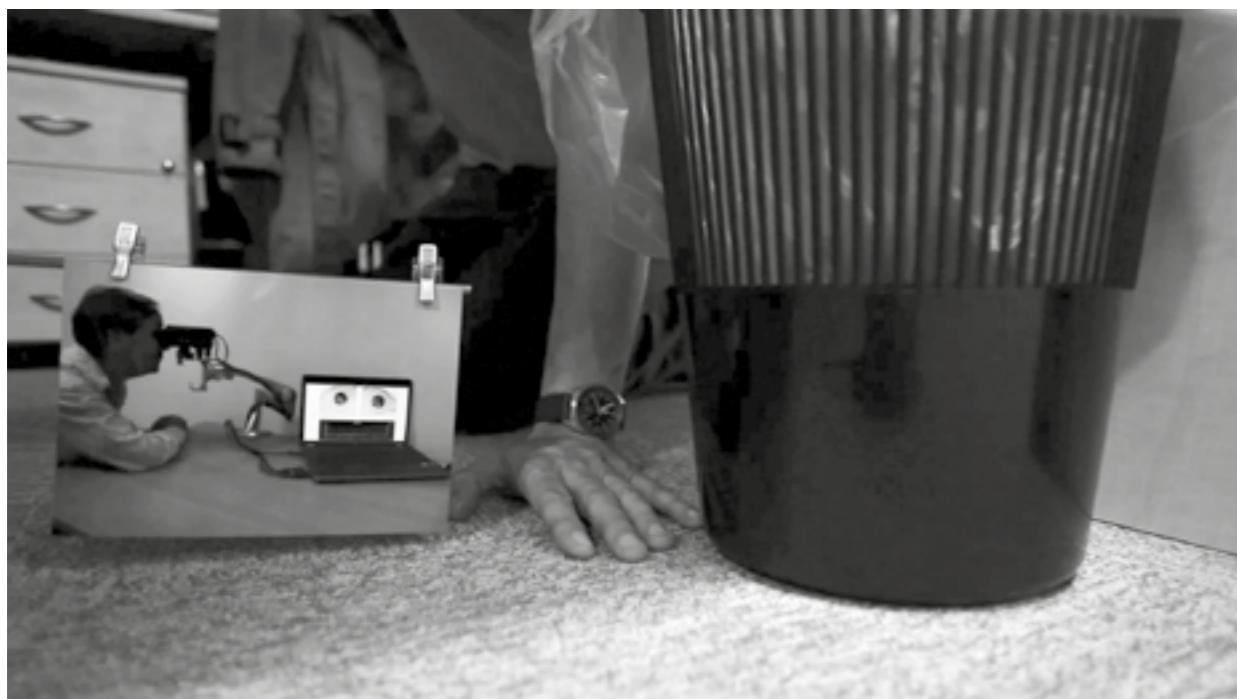
The present time (of many crises) is not only losing its originality and authenticity but is gradually leading to an alienation of the self and to the constant insinuation that anthropocentric and superior thinking about the world is only a rationalistic construct and may not last forever. More and more, we are forced to think about the world outside the subject, to think about the world without man, the world-without-us, about the thinking of others, but also about materiality as such, which is distancing itself from the human scale. The boundaries between the living and the non-living, the organic and the inorganic, the human and the non-human, as well as the ordered and the controlled and the non-orderly and the random, are beginning to dissolve.

In this world, the camera may no longer be just a tool in the hand of the creator and a possibility of transforming vision in the manner of the avant-garde, but it can largely detach and become independent, productive, and performative. Its trajectory can be determined by wind or water flow, it can be triggered by automatic sensors, subject to non-living or non-human “cameramen”. The technical images that have been perceived as “ours” exist to a large extent outside us and reach completely different (cosmic?) dimensions. Technique and technology thus direct our attention (independently from us) to dimensions of the living or inanimate world that are difficult, if at all, for us to capture in the form of theoretical concepts and considerations. The unusual camera views can then be combined or replaced by digital technologies that allow even greater escape from human influences and perspectives, from the representational function and existing reality. The artists’ thinking and seeing is not superior to the image, but seeks to approach hitherto unimaginable structures, non-human media and materialities, and inorganic processes.

## Utopian Dystopia

Is it a utopia or a dystopia? Does the need to change the current thinking mean disaster, or can it be seen as a new opportunity? Wasn’t/isn’t dystopia rather the “kinetic utopia” that Peter Sloterdijk writes about, which assumes that all world movement is merely the realization of our plans, and that nature continuously submits to human desires? What happens in the moment when it is — like the camera’s gaze — so exhausted that it must change direction and hegemony? How can the moving image, to quote Donna Harraway, help us with this reversal of the non-order of “natural culture”? What can it show us, how can it prepare us, and what reflective figure can it provide? Can we get carried away by images and forget our usual structures of thought, oppositions, and obvious truths?

**Let’s try to follow the camera and its opinion.**



## Práce oka Work of Eye

Česká republika /  
Czech republic  
2014, 7 min.

autoři / authors  
Barbora Kleinhamplová, Zbyněk  
Baladrán

Videofilm je inspirován výzkumem J.E. Purkyně, experimentálního vědce 19. století, který se zabýval zrakem a jeho vztahem ke zkušenosti vyvolané závratí způsobenou rotujícími pohyby. Ve svých experimentech využíval například kolotoč nebo houpačku. Do pojmu závratí zahrnoval všechny vizuální iluze a klamy. Závrať a tíseň pociťovaná zaměstnanci kanceláří ve velkých korporacích je současnou zkušeností vyvolanou iluzemi a klamy byrokratizovaného světa. Dá se taková zkušenost vizualizovat?

The video is inspired by the research of J.E. Purkyně, a 19th century experimental scientist who was concerned with vision and its relationship to the experience of vertigo caused by rotational movements. In his experiments he employed, for example, a carousel and a swing. He included all visual illusions and delusions in the concept of vertigo. The vertigo and oppression felt by office workers in large corporations is a contemporary experience caused by the illusions and deceptions of a bureaucratized world. Can such an experience be visualized?



## Hádanky Sfingy Riddles of the Sphinx

Velká Británie / Great Britain  
1977, 92 min.

režie / director  
Laura Mulvey, Peter Wollen

kamera / DoP  
Diane Tammes

scénář / screenplay  
Laura Mulvey, Peter Wollen

hrají / cast  
Dinah Stabb, Merdel Jordine,  
Rhiannon Tise, Clive Merrison,  
Marie Green, Paula Melbourne,  
Crissie Trigger, Mary Maddox,  
Mary Kelly, Laura Mulvey

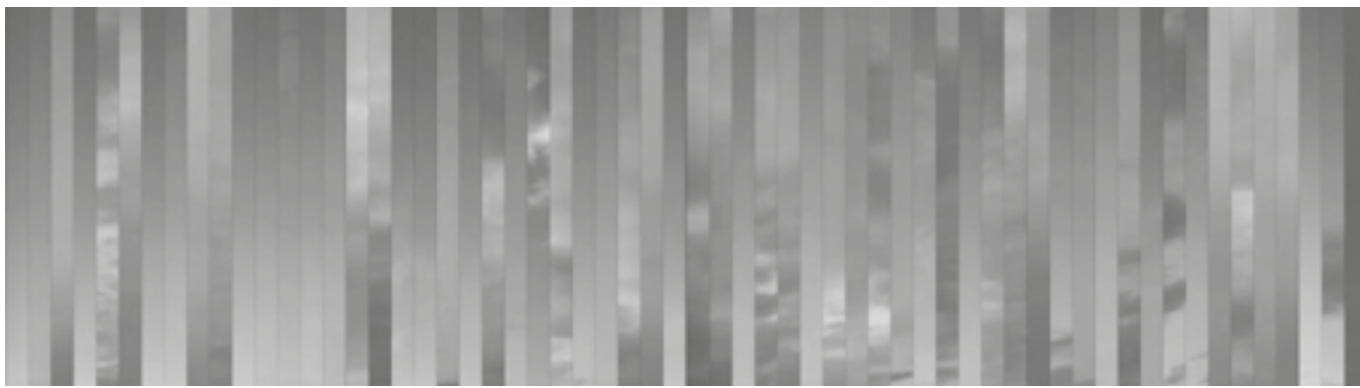
kontakt / contact  
BFI Production Board

Vizuálně dokonalý a intelektuálně náročný snímek Laury Mulvey a Petera Wollena *Hádanky Sfingy* je jedním z nejvýznamnějších britských avantgardních filmů sedmdesátých let. Druhá spolupráce Mulvey a Wollena, uznávaných osobností filmové teorie, se tentokrát zabývá tématy jako je postavení žen ve společnosti, pohled společnosti na mateřství a vztah mezi matkou a dcerou.

Film se skládá z několika samostatných částí, z nichž mnohé jsou natočeny jako souvislé kruhové záběry, a odehrává se v různých domácích a veřejných prostorách, mimo jiné v kuchyni Malcolma LeGrice a v ložnici Stephena Dwoskina. Přelomová je zde i použitá elektronická hudba, jejímž autorem je Mike Ratledge z The Soft Machine. Složená byla pomocí syntetizátorů vyvinutých ve spolupráci s Denysem Irvingem, což je muž, který stál za tehdejší tajemnou a kontroverzní skupinou Lucifer.

Laura Mulvey and Peter Wollen's visually accomplished and intellectually rigorous *Riddles of the Sphinx* is one of the most important avant-garde films to have emerged from Britain during the 1970s. The second collaboration between Mulvey and Wollen, both of whom are recognised as seminal figures in the field of film theory, *Riddles of the Sphinx* explores issues of female representation, the place of motherhood within society and the relationship between mother and daughter.

Composed of a number of discrete sections, many of which are shot as continuous circular pans, the film takes place in a range of domestic and public spaces, shot in locations which include Malcolm LeGrice's kitchen and Stephen Dwoskin's bedroom. The film's ground-breaking electronic score, by The Soft Machine's Mike Ratledge, was composed on synthesisers which were developed in collaboration with Denys Irving (the man behind the mysterious and controversial 1970s band Lucifer).



## Calendarium Cæli

autor / author  
**Michal Kindernay**

2020

Projekt *Calendarium Cæli* vznikl časosběrem proměňující se oblohy; s empatií dává do souvislosti nahodilost lidského světa a cyklický rytmus, který jej přesahuje. Intenčně důležitou dimenzí projektu je jeho časová kontinuita a otevřená multiplicita. Michal Kindernay prostřednictvím obrazové kompozice mapuje astronomický rok, výsledkem je důsledná syntéza 24 hodin, 12 měsíců, 365 dní. Jeden den ve vertikálním schématu obsahuje 4320 snímků, celý rok pak 1 576 800. Chronologické řazení kalendářních dnů dokumentuje vývoj světelných a větrných podmínek a vlhkost v průběhu celého roku.

*The Calendarium Cæli* project was created using time-lapse photography of the changing sky; it empathetically relates the randomness of the human world and the cyclical rhythm that transcends it. A crucial dimension of the project is its temporal continuity and open multiplicity. Michal Kindernay maps the astronomical year through pictorial composition, resulting in a consistent synthesis of 24 hours, 12 months, 365 days. One day in the vertical scheme contains 4,320 images, the whole year containing 1,576,800 images. The chronological order of calendar days documents the evolution of light and wind conditions and humidity throughout the year.



## Leviathan

USA, Francie, UK /  
USA, France, UK  
2021, 87 min.

kamera / DoP  
**Lucien Castaing-Taylor,  
Véréna Paravel**

režie / director  
**Lucien Castaing-Taylor, Véréna  
Paravel**

hrají / cast  
**Captain Brian Jannelle Adrian  
Guillette, Arthur Smith, Asterias  
Vulgaris, Callinectes Sapidus...**

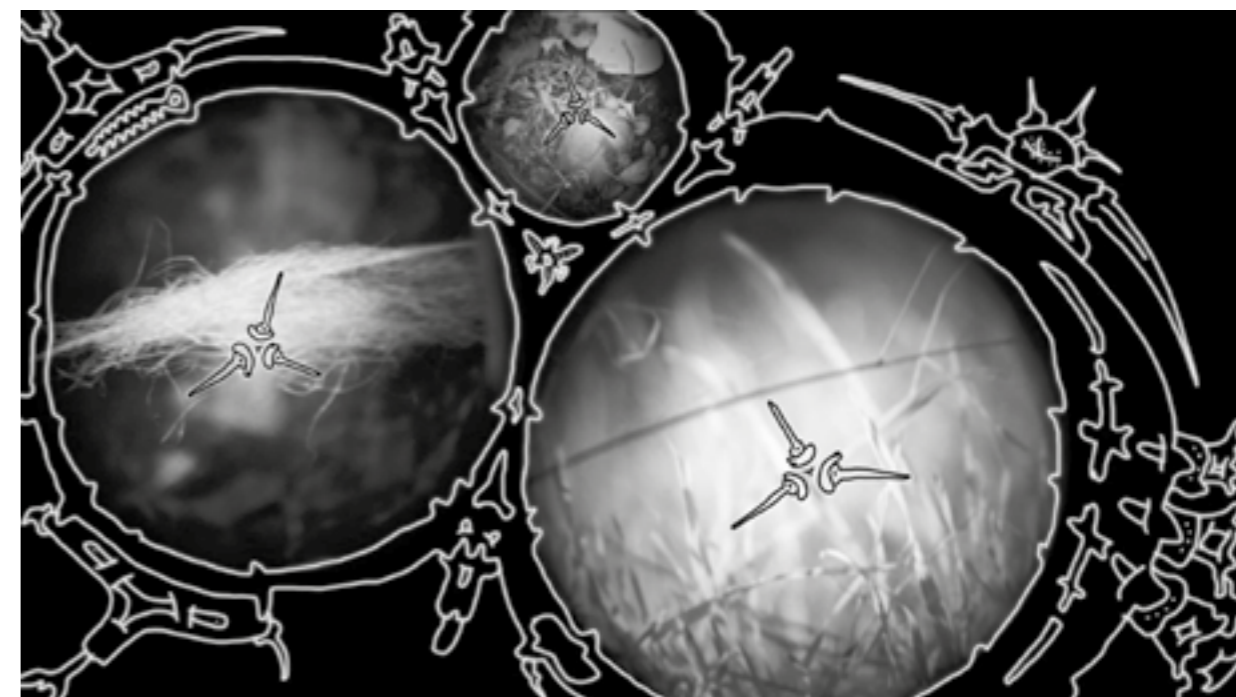
kontakt / contact  
**Arrête Ton Cinéma**

Přelomový portrét současného odvětví komerčního rybolovu natočený u pobřeží New Bedfordu ve státě Massachusetts. New Bedford byl svého času hlavním městem velrybářství a Mellvilovou inspirací k natočení *Moby Dicka*, dnes se jedná o největší rybářský přístav v zemi, ze kterého každý měsíc vyplouvá více než 500 lodí. Leviathan následuje jednu takovou loď, mohutný trawler, plující na několikátýdenní rybářskou výpravu do přilehlých kalných vod. Tvůrci Lucien Castaing-Taylor (*Sweetgrass*) a Verena Paravel (*Foreign Parts*) pojali snímek jinak, než je zvykem. Nepřidali se k pokusu o romantizování práce či rybářů. Vytvořili živé, téměř kaleidoskopické zobrazení jejich práce, moře, strojů a aktérů, jak lidských, tak mořských. Díky arzenálu kamer volně přecházejících z rukou filmového štábu na posádku lodí, pohybujících se zpod hladiny až do výše ptačí perspektivy, vzniká film, který se nepodobá ničemu, co bylo dosud k vidění. Zcela bez dialogů, ale po celou dobu fascinující a napínavý vesmírný portrét jednoho z nejstarších řemesel lidstva.

A groundbreaking, immersive portrait of the contemporary commercial fishing industry. Filmed off the coast of New Bedford, Massachusetts – at one time the whaling capital of the world as well as Melville's inspiration for 'Moby Dick'; it is today the country's largest fishing port with over 500 ships sailing from its harbor every month. Leviathan follows one such vessel, a hulking groundfish trawler, into the surrounding murky black waters on a weeks-long fishing expedition. But instead of romanticizing the labor or partaking in the longstanding tradition of turning fisherfolk into images, filmmakers Lucien Castaing-Taylor (*Sweetgrass*) and Verena Paravel (*Foreign Parts*) present a vivid, almost-kaleidoscopic representation of the work, the sea, the machinery and the players, both human and marine. Employing an arsenal of cameras that passed freely from film crew to ship crew; that swoop from below sea level to astonishing bird's-eye views, the film that emerges is unlike anything that has been seen before. Entirely dialogue-free, but mesmerizing and gripping throughout, it is a cosmic portrait of one of mankind's oldest endeavors.



*#BCAAsystem*  
*#collectivity*  
*#community*  
*#non-genre*  
*#noborders*



## No~one Is an Island

Česká republika /  
Czech republic  
2019

autor / author  
BCAA

BCAA system je polyfunkční kolektiv existující na pomezí současné alternativní hudby, umění a teorie. Jejich projekty volně přetékají mezi kategoriemi umělecká skupina, hudební label, AV studio, DJ crew a cokoli dalšího, čím se mohou nebo musí stát. Operují irl i online; naplňují i poskytují prostor. Sídlí v Praze, ale usilují o přesahování všech svazujících hranic:

„Jsme součástí planetární duše, patříme kamkoliv a kdokoliv patří k nám.“

BCAA system is a polyfunctional collective existing at the intersection of contemporary alternative music, art, and theory. Their projects flow freely between the categories of artist group, music label, AV studio, DJ crew and whatever else they can or must become. They operate irl and online; they fill and provide space. They are based in Prague, but strive to transcend all binding borders:

“We are part of the planetary soul, we belong to wherever and whoever belongs to us.”

## David Fesl

David Fesl je konceptuální sochař, který v roce 2020 absolvoval Akademii výtvarných umění v Praze. Kombinuje nesourodé materiály a vytváří z nich emocionálně působivé kompozice, provázané systémem vyzorovaných přitažlivostí a pnutí. Svá díla organizuje a zasazuje do stávajících architektonických i dramaturgických celků. V minulosti vystavoval například v Lulu, Mexico City (2021); Georg Kargl Fine Arts, Vídeň (2020); Karlin Studios, Praha (2020); Castlefield Gallery, Manchester (2018) a v Národní galerii Praha (2016–2017). Od roku 2016 tvoří uměleckou dvojici s umělkyní Slávou Sobotovičovou, v níž se věnují tvorbě institucionálně kritických textů a performancí.

David Fesl is a conceptual sculptor who graduated from the Academy of Fine Arts in Prague in 2020. He combines disparate materials to create emotionally compelling compositions, linked by a system of perceived attractions and tensions. He organizes his works and places them in existing architectural and dramaturgical units. Previous exhibitions include Lulu, Mexico City (2021); Georg Kargl Fine Arts, Vienna (2020); Karlin Studios, Prague (2020); Castlefield Gallery, Manchester (2018) and the National Gallery Prague (2016-2017). Since 2016, he has been working as an artist duo with Sláva Sobotovičová, creating institutional critical texts and performances.



## Neuroplasticita Neuroplasticity

Rostoucí počet výzkumných publikací potvrzuje pozoruhodnou schopnost mozku reorganizovat se v reakci na různé smyslové zážitky. Kurátorovaný výběr, jež jsem doporučil pro tento ročník festivalu, proto klade důraz na přítomnost fyzického těla v prostoru kinosálu a možnost jeho smyslového prožitku.

V momentě, kdy návštěvník otevře programovou brožuru a začne vybírat, ke které události upře pozornost, účastní se dost složitého procesu. Musí se rozhodnout, zda zohlední výčet ocenění, povědomá jména tvůrců, přitažlivost obrazového a textového doprovodu nebo kombinaci všeho. Vezme do ruky propisku a začne kroužkovat. Legrace končí, když se modrá kružnice zeptá, nakolik byla jeho volba opravdu svobodná.

Metoda svobodné vůle, která se odehrává narozdíl od našeptávání (sugesce) pouze na úrovni vědomí, využívá potenciál mysli proměnit vlastní mozek, tedy sebe sama. Vychází ze zjištění, že mozek je plastický, dokáže se měnit, učit a zapomenout, zranit nebo uzdravit několikrát v průběhu dětství i dospělého života. Pozitivních neuronových změn lze kromě podávání psychotropních látek jako LSD, psilocybin, nebo ketamin docílit jediným dosud známým neinvazivním prostředkem – opakováním specifických myšlenek, tedy učením.

Návštěvníci s sebou do sálu přinášejí hmotu (vibraci) s vlastní pamětí, ale také protichůdné emoce, které jsou dočasné. Například na cestě promoknou, jsou uvaděčem ztrestání za pozdní příchod, jejich místo se nachází uprostřed přeplněného sálu... Negativní pocity způsobené externími faktory lze potlačit další neuroplastickou metodou, jež se využívá ke stabilizaci šokovaného limbického systému – upřením pozornosti na něco jiného: erotickou vzpomínku, tvar ušního boltce souseda, film.

Tato selekce je ozvěnou pracovního semináře Neuroplasticita, který se konal v rámci sympozia Potomci hub.

A growing body of research confirms the brain's remarkable ability to reorganise itself in response to different sensory experiences. The curated selection I recommended for this year's festival therefore emphasizes the presence of the physical body in the cinema space and the possibility of its sensory experience.

The moment a visitor opens the programme brochure and starts to choose on which event to focus they are participating in a rather complex process. They must decide whether to take into account the list of awards, the familiar names of the creators, the appeal of the images and text, or a combination of all. They pick up a pen and start to circle. The fun ends when the blue circle asks how free their choice really was.

The method of free will, which takes place only on the level of consciousness, unlike whispering (suggestion), uses the potential of the mind to transform its own brain, i.e., itself. It is based on the observation that the brain is plastic, able to change, learn and forget, injure, or heal multiple times throughout childhood and adult life. Positive neural changes can be achieved by the only known non-invasive means besides the administration of psychotropic substances such as LSD, psilocybin, or ketamine — repetition of specific thoughts, i.e., learning.

Visitors bring with them into the hall a mass (vibration) with its own memory, but also conflicting emotions that are temporary. For example, they get wet on the way, they are punished by the usher for arriving late, their seat is in the middle of a crowded hall... Negative feelings caused by external factors can be suppressed by another neuroplastic method used to stabilize the shocked limbic system — by focusing attention on something else: an erotic memory, the shape of a neighbour's earlobe, a film.

This selection is an echo of the Neuroplasticity Workshop held as part of the Mushroom Descendants Symposium.

Skupinová hypnóza  
vede Andrea Scheansová

Group hypnosis  
led by Andrea Scheans

45 min.

Hypnóza proběhne v českém jazyce.  
Hypnosis will be conducted in Czech language.

# *Group hypnosis led by Andrea Scheans*



Skupinová hypnóza vedená akreditovanou hypnoterapeutkou v prostoru kinosálu. Hypnóza, jež je pomocnou psychoterapeutickou metodou, spočívá především v koncentraci a řízené sugesci. V tomto změněném stavu vědomí, který bude účastníkům navozen narativní imaginací, padají hranice mezi možným a nemožným, posilují se vnitřní zdroje osobnosti a může docházet ke změně kvality vnímání. Pro fixaci pohledu při vstupu do hypnózy bude využito promítání na plátno.

Andrea Scheansová je analyticky orientovaná psycholožka působící v Psychiatrické nemocnici Bohnice a v ordinaci klinické psychologie. Kombinuje jungovskými orientovanou psychoterapii, hypnoterapii a věnuje se rovněž klinicko-psychologické diagnostice.

Group hypnosis led by a accredited therapist in the cinema space. Hypnosis, an auxiliary psychotherapeutic method, consists primarily of concentration and controlled suggestion. In this altered state of consciousness, which will be induced in the participants by narrative imagery, the boundaries between the possible and the impossible fall, the inner resources of the personality are strengthened, and the quality of perception may change. A screen projection will be used to fix the gaze when entering hypnosis.

Andrea Scheansová is an analytically oriented psychologist working at the Bohnice Psychiatric Hospital and in the Clinical Psychology Department. She combines Jungian psychotherapy, hypnotherapy and deals with clinical-psychological diagnostics.



## Last and First Men

Island / Iceland  
2020, 70 min

režie / director  
Jóhann Jóhannsson

hrají / cast  
Tilda Swinton

kamera / DoP  
Sturla Brandth Grøvlen

scénář / screenplay  
Jóhann Jóhannsson

kontakt / contact  
Artcam

Dva druhy lidského pokolení, jež se navzájem potřebují. Snímek režírovaný filmovým skladatelem Jóhannem Jóhannssonem osciluje na hraně audiovizuální básně a kvazi dokumentu. Kameraman Sturla Brandth Grøvlen totiž podrobil obrazovému zkoumání formy z kamene a betonu, toho času reálné výtvoře jugoslávského brutalismu, zatímco hlas posla z daleké budoucnosti v podání Tildy Swinton doručuje dobré i špatné zprávy. Finální aranžmá doplněné Jóhannssonovou hudební kompozicí nakonec vytváří z poměrně akademického snímku unikátní fyzický zážitek, jež si v samotném prvopočátku nevytyčil za ambici nic menšího, než přivést diváka do stavu kontemplace.

Two kinds of humanity that need each other. Directed by film composer Jóhann Jóhannsson, the film oscillates between an audiovisual poem and a quasi-documentary. Cameraman Sturla Brandth Grøvlen has subjected the forms of stone and concrete, at that time real creations of Yugoslavian brutalism, to visual scrutiny, while the voice of a messenger from the far future, played by Tilda Swinton, delivers both good and bad news. The final arrangement, complemented by Jóhannsson's musical composition, ultimately creates a unique physical experience out of a rather academic film, which at the very beginning sets out to do nothing less than bring the viewer into a state of contemplation.



## Post Tenebras Lux

Mexiko, Francie, Nizozemsko,  
Německo / Mexico, France,  
Netherlands, Germany  
2012, 115 min

režie / director  
Carlos Reygadas

hrají / cast  
Adolfo Jiménez Castro,  
Nathalia Acevedo, Willebaldo  
Torres, Rut Reygadas,  
Mitsy Ferrand, Joakim  
Chardonnens, Ander Vérez,  
Eleazar Reygadas, José  
Alberto Sánchez

kontakt / contact  
LUXBOX

kamera / DoP  
Alexis Zabé

scénář / screenplay  
Carlos Reygadas

Ďábel obchází kolem a když spíme, nahlíží do našich ložnic. Citát z knihy *Jób Po temnotě světlo* propůjčil název v pořadí čtvrtému filmu režiséra Carlose Reygadase. Skrze "starou okenní tabulku skla" nechává nahlížet do několika časových rovin života manželského páru Juana a Natalie a jejich dvou dětí, kteří se z velkoměsta odstěhovali na mexický venkov. Naivní představu o ráji a symbióze s přírodou ovšem prostoupí vztahové peripetie, nesmyslné násilí, msty i nedůvěřiví sousedé, jež se cítí provokováni životním stylem přistěhovalců. Reygadas se ve své psychedelické asambláži pokouší nejen o narušení klasického filmového narativu, ale také o narušení morálních jistot jednotlivce. Snímek byl ve své době označen za jednu z nejrozporupnějších autorských výpovědí, za což byl také oceněn Cenou za režii na festivalu v Cannes.

The devil moves about, peeking into our bedrooms while we sleep. A quote from the book of Job, *After darkness, light*, gives the title to the fourth film by director Carlos Reygadas. Through an "old pane of glass", it allows us to look into several time periods in the life of a married couple, Juan and Natalia, and their two children, who have moved from the big city to the Mexican countryside. The naive idea of paradise and symbiosis with nature is, however, permeated by relationship peripeties, senseless violence, revenge, and distrustful neighbours who feel provoked by the immigrants' lifestyle. In his psychedelic assemblage, Reygadas attempts not only to disrupt the classical film narrative, but also to disrupt the moral certainties of the individual. The film was hailed as one of the most controversial auteur statements of its time, for which it was also awarded the Directing Prize at the Cannes Film Festival.





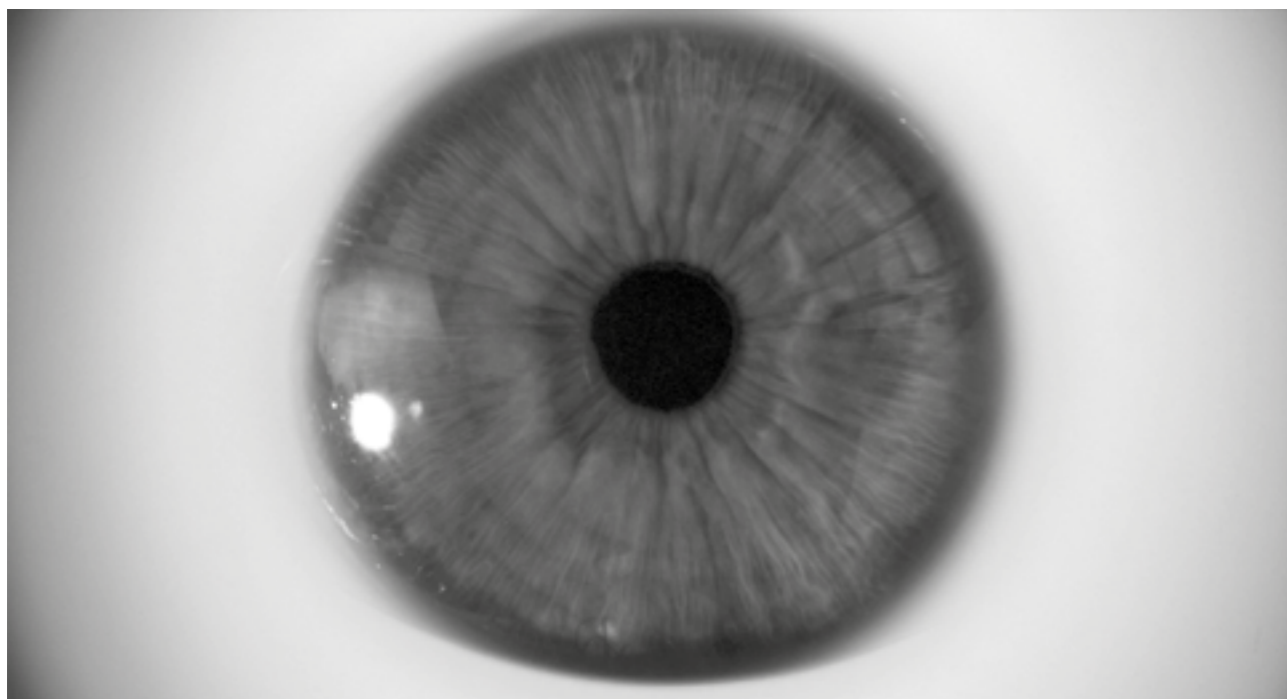
## Michal Hogenauer

Michal Hogenauer se narodil v roce 1984 v Praze. Vystudoval režii na FAMU a již jeho bakalářský snímek *Děti sledující noční vlaky* (2008) byl promítán na festivalu Premiere Plans. Ještě většího úspěchu se dočkal jeho magisterský film *Tambylles* (2012), který byl uveden v sekci Cinéfondation na filmovém festivalu v Cannes. Je spoluzakladatelem vzdělávací platformy Cinergy a v letech 2017-2019 byl uměleckým ředitelem MFF Febiofest. Jeho celovečerní debut *Tiché Doteky*, měl premiéru na festivalu v Karlových Varech a byl uveden v našem programu v roce 2019.

Michal Hogenauer was born in 1984 in Prague. He studied directing at FAMU, from where the film from his Bachelor's project *Children Watching Night Trains* (2008) was screened at Premiere Plans. His film *Tambylles* (2012) from his Master's project met with more success and was screened in the Cinéfondation section of the Cannes Film Festival. He is the co-founder of the educational platform Cinergy and in 2017-2019 was the artistic director of MFF Febiofest. His feature debut, *A Certain Kind of Silence* premiered at the Karlovy Vary Film Festival and was featured in our 2019 programme.

...a často se při diskusi a vlastně i výuce filmu mluví o jednotě. O jednotě vizuálního stylu, jednotě prostoru a pohledů, jednotě barev a atmosfér. Snad jako by byl film metaforicky jen jedna ucelená hudební skladba. Ale možná by kreativité a novým přístupům prospělo se dívat na celovečerní film spíše jako na hudební album. Hudební desku jednoho interpreta složenou z různých skladeb a písniček. Každá může mít jiný rytmus, styl, náladu i příběh, ale teprve dohromady tvoří ten unikátní vesmír... Pro skromnou kurátorskou selekci jsem vybral dva snímky, na kterých lze tuto koncepci demonstrovat.

...and often when discussing and actually teaching film, they talk about unity. The unity of visual style, the unity of space and views, the unity of colours and atmospheres. Perhaps as if the film were metaphorically just one coherent piece of music. But perhaps creativity and new approaches would benefit from looking at a feature film more like a music album. A music album by one artist consisting of different songs and tracks. Each one may have a different rhythm, style, mood, and story, but only together do they form that unique universe... For a modest curatorial selection, I have chosen two images that demonstrate this concept.



## Pod kůží Under the Skin

Velká Británie, USA, Švýcarsko /  
Great Britain, USA, Switzerland  
2013, 108 min.

kamera / DoP  
Daniel Landin

režie / director  
Jonathan Glazer

scénář / screenplay  
Walter Campbell,  
Jonathan Glazer

hrají / cast **Scarletty Johansson,**  
**Jeremy McWilliams, Lynsey**  
**Taylor Mackay, Adam Pearson,**  
**Antonia Campbell-Hughes,**  
**Dougie McConnell,**  
**Kevin McAlinden**

Vizionářský režisér Jonathan Glazer (*Sexy bestie, Zrození*) přichází s ohromující kariérní proměnou, mistrovským dílem existenciální sci-fi, které nás zavede k jádru toho, co to znamená být člověkem. Nebo mimozemšťanem – nebo něčím mezi tím. Smyslná žena neznámého původu (Scarlett Johanssonová) projíždí dálnice a hledá osamělé nebo opuštěné muže. Tyto ztracené duše pak láká do nadpozemského doupěte, kde jsou svedeni a zbaveni lidskosti. Pak už o nich nikdy nikdo nic neslyšel. Film *Pod kůží*, natočený podle románu Michela Fabera (*Kvítek karmínový a bílý*), zkoumá lidskou zkušenost z pohledu nezapomenutelné hrdinky, která se cítí až příliš pohodlně v cizí kůži. Až do té chvíle, než je unesena mezi lidi.

From visionary director Jonathan Glazer (*Sexy Beast, Birth*) comes a stunning career transformation, a masterpiece of existential science fiction that journeys to the heart of what it means to be human, extraterrestrial—or something in between. A voluptuous woman of unknown origin (Scarlett Johansson) combs the highways in search of isolated or forsaken men, luring a succession of lost souls into an otherworldly lair. They are seduced, stripped of their humanity, and never heard from again. Based on the novel by Michel Faber (*The Crimson Petal and the White*), *Under the Skin* examines human experience from the perspective of an unforgettable heroine who grows too comfortable in her borrowed skin, until she is abducted into humanity with devastating results.



## Osudová sázka Buffalo '66

USA, Kanada /  
USA, Canada  
1998, 105 min.

kamera / DoP  
Lance Acord

režie / director  
Vincent Gallo

scénář / screenplay  
Vincent Gallo

hrají / cast  
**Vincent Gallo, Christina Ricci,**  
**Ben Gazzara, Mickey Rourke,**  
**Rosanna Arquette, Jan-Michael**  
**Vincent, Anjelica Huston,**

Je zima a Billy Brown (Vincent Gallo) je právě po pěti letech propuštěn z vězení v bezútesné krajině průmyslové oblasti za městem Buffalo. Zamíří do domu svých rodičů, kteří však netuší, kde posledních pět let strávil. Billy se nechce vrátet jako kriminálník, a tak se rozhodne tvrdit, že byl na tajné misi u CIA. K rodičům si navíc chce přivést i krásnou manželku, a tak unese mladou stepařku Layu (Christina Ricci). Ta se do role manželky vloží s pozoruhodnou vervou. Avšak hlavním Billyho plánem je najít a zabít amerického fotbalistu, který mu, jak se Billy domnívá, zničil život. Silné drama o moderním odcizení v režii Vincenta Galla, egoistické hvězdy americké umělecké scény, jako svědectví nezávislého ducha filmové tvorby, který již pomínil.

It's winter and Billy Brown (Vincent Gallo) has just been released after a five-year prison stint into the bleak landscape of an industrial area outside of Buffalo. He heads home to his parents' house who don't know where he's been for the last five years. But he wants to return as the prodigal son who's been off on CIA secret missions rather than the ex-con he is. And he wants to return with a beautiful wife, so he abducts a young tap dancer (Christina Ricci) and forces her to play that wife. Layla is young and slightly deluded and takes to the role with remarkable vigour. However, Billy's main plan is to find and kill the American footballer who, he feels, ruined his life. A powerful drama of modern alienation by Vincent Gallo, the ego star of the American art scene. The film shines as a testimony to the independent spirit of film-making gone by.

# Industry program

## Industry Programme

Kryštof Hlůže  
Masterclass

Retrospektiva Jany Hojdové  
Retrospective

Retrospektiva Tomáše Frkala  
Retrospective

Asociace Českých Kameramanů  
The Association of Czech Cinematographers  
Krajina ve stínu  
Shadow Country  
Výstava: 100 let Asociace českých kameramanů  
Exhibition: 100 years of The Association of  
Czech Cinematographers

Location Tour  
Pohornická krajina Karvinska  
The post-mining landscape of Karvina

Julie Žáčková (NOCHI)  
Kameramani a kameramanky v zastoupení agenta  
Cinematographers on Behalf of the Agent

## Kryštof Hlůže

Kryštof Hlůže (\*1990) absolvoval ateliér Supermédií na UMPRUM a kameru na pražské FAMU. Kromě kameramanské práce na hraných a dokumentárních filmech také spolupracuje na tvorbě videí a filmů současných výtvarných umělců, pravidelně spolupracuje např. s Martinem Kohoutem, Jakubem Jansou, Valentýnou Janů, Radkem Brousilem nebo Johanou Střížkovou. Podílel se také na tvorbě celovečerního dokumentárního filmu Adély Komrzý *Viva video, video viva* o českém videoartu. Pro jeho tvorbu je typická výrazná práce se světlem - kromě kamery se věnuje také light designu. Je jedním ze zakladatelů techno labelu Polygon a nezávislé kreativní platformy Hyperaktiv Studios.

Kryštof Hlůže (\*1990) graduated from the Supermedia studio at UMPRUM and studied cinematography at FAMU in Prague. In addition to his work as a cinematographer on feature films and documentaries, he also collaborates on videos and films by contemporary visual artists, regularly working with Martin Kohout, Jakub Jansa, Valentýna Janů, Radek Brousil and Johana Střížková. He also participated in the production of Adéla Komrzý's feature-length documentary *Viva video, a video viva* about Czech video art. His work is characterized by a strong work with light, and besides camera work, he also works with light design. He is one of the founders of the techno label Polygon and the independent creative platform Hyperaktiv Studios.



## Masterclass

V rámci masterclass proběhne projekce nejnovějších videí Jakuba Jansy (*Club of Opportunities*) a Valentýny Janů (*Hair Flip*), na kterých Hlůže spolupracoval. Masterclass se bude věnovat především jeho práci na zmíněných projektech.

The masterclass will include a screening of the latest videos by Jakub Jansa (*Club of Opportunities*) and Valentýna Janů (*Hair Flip*), on which Hlůže collaborated. It will also focus on his work on the above-mentioned projects.



### Masterclass: Poznat Hollywood

Jana Hojdová završila svá studia na pražské FAMU diplomovou prací o oscarovém kameramanovi Robert Richardsonovi. Kontakt, který s proslulým spolupracovníkem režisérů jako Oliver Stone, Martin Scorsese, Quentin Tarantino nebo Robert De Niro navázala, jí umožnil až nečekaně otevřený a blízký vhléd do života a stylu práce tohoto zkušeného a talentovaného tvůrce. Během posledních tří let měla možnost jej sledovat např. při práci na Tarantinově filmu *Tenkrát v Hollywoodu* a během pandemie s ním strávila několik měsíců ve Spojených státech, kde dostala přístup k jeho osobnímu archivu.

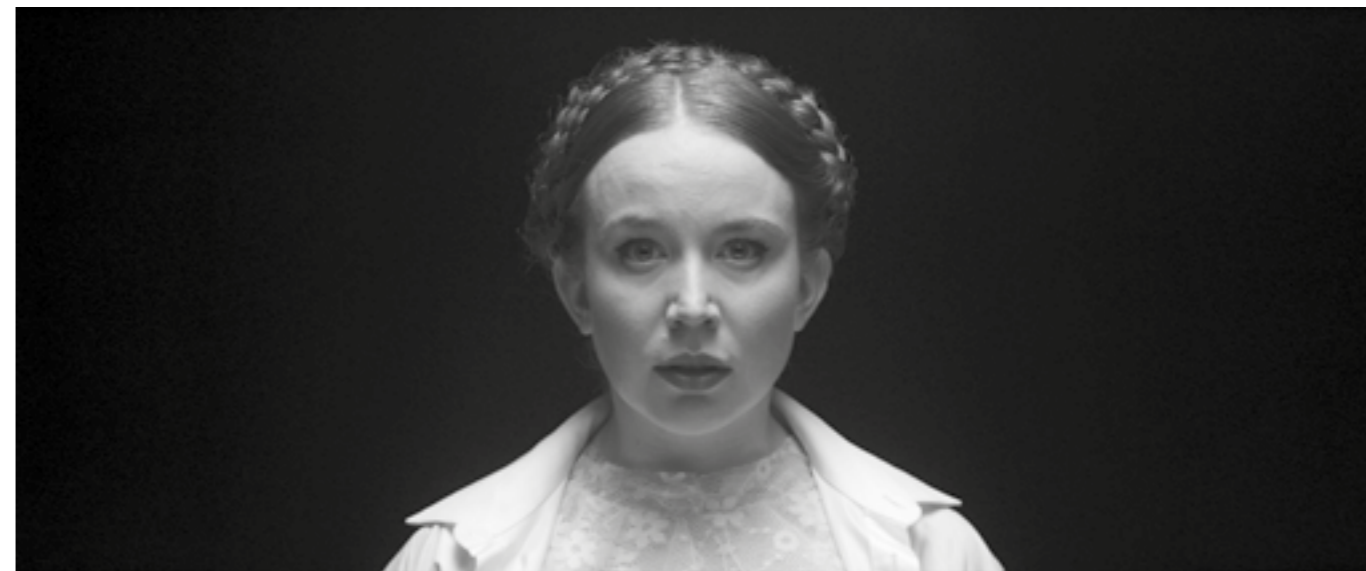
Nasbírané materiály využije v momentálně připravovaném autorském dokumentu *Camerraman* zobrazujícím Richardsona jako ikonického kameramana, kterému kinematografie slouží i jako prostředek k překonání vlastních traumat.

Jana se v rozhovoru s Jakubem Felcmanem zaměří na zkušenosti, které nasbírala při práci na dokumentu, z něhož představí první ukázky. Bude se věnovat také tomu, co ji spolupráce s hollywoodským kameramanem i náhled do profesionálního studiového provozu naučily a jaký vliv to na ni mělo při její vlastní práci s kamerou a filmovým médiem.

Jana Hojdová completed her studies at FAMU in Prague with a diploma thesis on the Oscar-winning cinematographer Robert Richardson. The contact she has established with the famous collaborator of directors such as Oliver Stone, Martin Scorsese, Quentin Tarantino, and Robert De Niro has given her an unexpectedly open and close insight into the life and working style of this experienced and talented filmmaker. Over the past three years, she has had the opportunity to follow him, for example, while working on Tarantino's film *Once Upon a Time in Hollywood* and spent several months with him in the United States during the pandemic, where she was given access to his personal archive.

She will use the collected materials in her currently forthcoming documentary *Camerraman*, depicting Richardson as an iconic cinematographer for whom cinematography also serves as a means to overcome his own traumas.

In her interview with Jakub Felcman, Jana will focus on the experience she has gathered while working on the documentary, from which she will present the first excerpts. She will also discuss what her work with a Hollywood cinematographer and her insight into professional studio operations taught her, and how this has influenced her own work with the camera and the medium of film.



### Zrcadla ve tmě Mirrors in the Dark

Česká republika /  
Czech Republic  
2021, 84 min.

DoP / kamera  
Jana Hojdová

režie / director  
Šimon Holý

scénář / screenplay  
Šimon Holý

hrají / cast  
Alena Doláková, Božek Joura,  
Eliška Soukupová, Markéta  
Tannerová, Václav Vašák

kontakt / contact  
Aerofilms

Sada 36 otázek prý stačí k tomu, abyste se zamilovali do kohokoliv. Čerstvě třicetiletá tanečnice Marie (Alena Doláková) a její přítel František si tvrzení vědců chtějí ověřit na vlastní kůži. Jenže lze se spolehnout na lásku k druhému, když se nevyznáte ani sami v sobě? Výsostně soudobý pohled na životní tápání lidí okolo třicítky.

Supposedly, all it takes is 36 questions and you'll fall in love with anyone. Marie (Alena Doláková), a dancer who has just turned thirty, and her boyfriend František decide to check out this scientific theory for themselves. Yet can we rely on our love for other people if we don't even know ourselves? A supremely contemporary view of 30-something individuals trying to navigate the way ahead.

## Retrospektiva Tomáše Frkala Retrospective



Tomáš Frkal je absolventem magisterského programu Katedry kamery na FAMU. Zaměřuje se zejména na hranou a dokumentární tvorbu. Mezi nejúspěšnější spolupráce patří krátkometrážní filmy *Nebát se ničeho* Jakuba Jiráska, *Pripyat Piano* Elišky Cílkové, *Příběh hrůzostrašné Eliz* Elišky Kovaříkové a Adama Struhaly a celovečerní dokumentární debut *Nová šichta* Jindřicha Andrše. V roce 2019 získal na festivalu Ostrava Kamera Oko cenu Zvláštní uznání poroty za film *Cukr* Terezy Vejvodové. V současné době natáčí s režisérem Michalem Blaškem třetí sérii seriálu *Případy prvního oddělení* a připravuje nový film Darii Kashcheevy kombinující techniky animace, pixilace a hraných sekvencí.

Tomáš Frkal is a graduate of the Master's programme of the Department of Cinematography at FAMU. He focuses mainly on fiction and documentary work. Among the most successful collaborations are the short films *Don't be a Pussy* by Jakub Jirásek, *Pripyat Piano* by Eliška Cílková, *The Glory of Terrible Eliz* by Eliška Kovaříková and Adam Struhala, and the feature-length documentary debut *A New Shift* by Jindřich Andrš. In 2019, he received the Special Jury Mention at the Ostrava Kamera Oko festival for his film *Sugar* by Tereza Vejvodová. He is currently filming the third series of *Cases of the First Department* with director Michal Blašek and preparing a new film by Daria Kashcheeva combining animation, pixilation, and live action sequences.

Příběh hrůzostrašné Eliz  
The Glory of Terrible Eliz

Anticorro

White Room

Plavání pro pokročilé  
Swim Test



## Příběh hrůzostrašné Eliz The Glory of Terrible Eliz

Česká republika / Czech Republic  
2021, 28 min.

režie / director  
Adam Struhala, Eliška Kovářiková

hrají / cast  
Karolína Paterová, Vít Gajdoš,  
Lukáš Hogen, Yasin Svoboda,  
Lukáš Souček, Nina Strnadová,  
Šimon Janeček,

Martina Čurdová, Vojtěch Mašek,  
Saša Gedeon, Roman Čedík  
Produkce: Miloš Lochman,  
Barbora Skoumalová

kamera / DoP  
Tomáš Frkal

scénář / screenplay  
Adam Struhala, Eliška Kovářiková

Tři kamarádi si ve školní jídelně vypráví historky o své spolužačce Eliz, která je středem jejich zájmu. Chlapci se se svou náklonností k ní vypořádávají po svém: vzájemně se přebíjejí, kdo z nich přijde s lepším a děsivějším příběhem. Ve všech vystupuje Eliz v roli hlavní, démonické hrdinky. Jeden vypráví strašidelný příběh, druhý sportovní a třetí přidává příběh romantický. Je ale všechno ve skutečnosti pravda, nebo jde jen o výplody jejich fantazie? Film vypráví o předpubertálním věku chlapců, kteří poprvé přicházejí do kontaktu s opačným pohlavím. Chlapci v tomto věku začínají být dívkami fascinováni, ale zároveň v nich toto neznámo vyvolává určitým způsobem strach a nevědí, jak se s tím poprat.

In the school cafeteria, three friends tell stories about their classmate Eliz, who is the focus of their interest. The boys deal with their affection for her in their own way: they compete with each other to see who can come up with the better and scarier story. In all of them, Eliz plays the role of the main, demonic heroine. One tells a scary story, one tells a sports story, and one adds a romantic story. But is everything true, or just figments of their imagination? The film tells the story of pre-pubescent boys encountering the opposite sex for the first time. Boys at this age start to be fascinated by girls, but at the same time, this unfamiliarity makes them afraid in a way and they don't know how to deal with it.



## Anticorro

Česká republika / Czech Republic  
2016, 4 min.

režie / director  
Šimon Štefanides, Tomáš Frkal

hrají / cast  
Veronika Lapková, Lukáš Šimon

kamera / DoP  
Tomáš Frkal

scénář / screenplay  
Šimon Štefanides, Tomáš Frkal

*Anticorro* je proslulé cvičení katedry kamery na FAMU natáčené na 35mm černobílý materiál v ateliéru. Původně byl zadáním reklamní spot na nerezové (antikorozní) nože. Časem začala být autorská pojetí volnější. V tomto případě se vydáme do blízké budoucnosti, ve které naši hrdinku ohrožuje nebezpečný robot.

*Anticorro* is a famous exercise of the FAMU camera department shot on 35mm black and white in the studio. The original brief was for an advertising spot for stainless steel knives. Over time, the author's concepts began to be looser. In this case, we're heading into the near future, where our heroine is threatened by a dangerous robot.



## White Room

Česká republika / Czech Republic  
2021, 6 min.

režie / director  
**Jakub Jirásek**

hrají / cast  
**Viktorie Macánová, Mária  
Zajacová, Adda Keddám, Eduard  
Vlk, Poonam Suthar**

kamera / DoP  
**Tomáš Frkal**

scénář / screenplay  
**Tomáš Frkal, Jakub Jirásek**

Krátký film oscilující na pomezí hraného a dokumentárního filmu seznamuje diváka s nepříliš známou mučičí metodou zvanou white room torture. Ta spočívá v uzavření vězně do cely, ve které je vše bílé, svítí zde konstantní bílé světlo a k jídlu je podávána pouze bílá rýže. Jedním z vedlejších účinků této tortury je postupné mazání vězňovy vizuální paměti. Právě to je ústředním motivem filmu, který čerpá z výpovědí anonymního iránského politického vězně. Ten v roce strávil v bílé cele v Evinu 8 měsíců a posléze si nemohl vybavit už ani obličeje svých vlastních rodičů.

A short film oscillating between fiction and documentary introduces the viewer to a not very well-known torture method called white room torture. This means of torture confines the prisoner to a cell where everything is white with a constant white light and only white rice served for meals. One of the side effects of this torture is the gradual erasure of the prisoner's visual memory. This is the central motif of the film, which draws on the testimony of an anonymous Iranian political prisoner. He spent eight months in a white cell in Evin, and eventually could not even remember his own parents' faces.



## Plavání pro pokročilé Swim Test

Česká republika / Czech Republic  
2018, 14 min.

režie / director  
**Šimon Štefanides**

hrají / cast  
**Anna Fialová, Daniel Vizek, Vasil  
Fridrich, Andrea Elsnerová**

kamera / DoP  
**Tomáš Frkal**

scénář / screenplay  
**Marie Junová**

Mladá matka může svého syna vidat jen zřídka, a to v přítomnosti sociálního pracovníka. Během jednoho střetnutí v bazénu se opět snaží se synem, který se jí za roky odloučení vzdálil, sblížit. Když se už zdá, že by si synovu náklonnost mohla získat, neodvratně ji dohánějí vzpomínky na selhání, které vedlo k jejich násilnému oddělení.

A young mother must follow strict rules for seeing her son. She can do so only rarely and in the presence of a social worker. During one encounter in the pool, she tries to reconnect with her son, as they have grown distant over the years of separation. Just when it seems she might win her son's affection, memories of the failure that led to their violent separation inevitably catch up with her.





## Krajina ve stínu Shadow Country

Česká republika /  
Czech Republic  
2020, 135 min.

DoP/ kamera  
Diviš Marek

director / režie  
Bohdan Sláma

screenplay / scénář  
Ivan Arsenjev

cast / hrají  
Magdaléna Borová,  
Stanislav Majer, Csongor Kassai,  
Barbora Poláková,  
Pavel Nový, Petra Špalková,  
Zuzana Kronerová, Ági Gubíková

První historický film režiséra Bohdana Slámy sleduje příběhy obyvatel malé pohraniční vesnice na pozadí dramatických událostí 30., 40. a 50. let minulého století. Jednotliví členové komunity jsou vystavováni krutým zkouškám nacismu a komunismu, se kterými se každý z nich vyrovnává po svém. Černobílá kamera Diviše Marka, se kterým Sláma spolupracuje již od svého studentského filmu *Akáty bílé*, zaznamenává vesnickou kroniku v táhlých pohyblivých záběrech s velkou hloubkou prostoru.

Diviš Marek, narozený v roce 1964 v Praze, je jedním nejuznávanějších českých kameramanů. FAMU absolvoval v roce 1996 s filmem *Akáty bílé*. Je nositelem Českého lva za nejlepší kameru za film Bohdana Slámy *Štěstí*. S Bohdanem Slámou spolupracuje na všech jeho filmech již od FAMU: *Bába z ledu* (2016), *Čtyři slunce* (2012), *Venkovský učitel* (2008), *Divoké včely* (2001). Nominaci na Českého lva získal i za film ...a bude hůř Petra Nikolaeva. Podílel se také na několika filmech režiséra a scenáristy Vladimíra Morávka: *Nuda v Brně* (2003), *Hrubeš a Mareš jsou kamarádi do deště* (2005).

Bohdan Sláma's first historical film follows the stories of the inhabitants of a small border village during the dramatic events of the 1930s, 40s, and 50s. Individual members of the community are subjected to the cruel trials of Nazism and Communism, which they each deal with in their own way. The black-and-white camera of Diviš Marko, with whom Sláma has collaborated since his student film *Acacia White*, records the village chronicle in tight moving shots with great depth of space.

Born in 1964 in Prague, Diviš Marek is one of the most renowned Czech cinematographers. He graduated from FAMU in 1996 with the film *Acacia White*. He won the Czech Lion for Best Cinematography for Bohdan Sláma's film *Happiness*. He has worked with Bohdan Sláma on all his films since he graduated from FAMU: *Ice Mother* (2016), *Four Suns* (2012), *The Country Teacher* (2008), and *Wild Bees* (2001). He was also nominated for a Czech Lion Award for the film *It's Gonna Get Worse* by Petr Nikolaev. He also participated in several films by director and screenwriter Vladimír Morávek: *Boredom in Brno* (2003), *Hrubeš and Mareš, Friends Come Rain or Shine* (2005).

## Výstava: 100 let Asociace českých kameramanů Exhibition: 100 years of The Association of Czech Cinematographers

Dne 17. července 2020 uplynulo 100 let od vzniku (první evropské) kameramanské spolkové organizace Klubu českých kino fotografů (KČKF). Výstava fotografií vytvořená k příležitosti tohoto jubilea představuje nejvýraznější tvůrce autorské filmové kamery od Jana Kříženeckého po Vladimíra Smutného. Asociace českých kameramanů působí od svého založení do současnosti, od roku 1996 pořádá udílení Ceny Asociace českých kameramanů, usiluje o uznání profese kameramana v rámci autorského zákona a je dlouhodobým partnerem Ostrava Kamera Oko – jediného kameramanského festivalu v Česku.

The 17<sup>th</sup> of July 2020 marks the 100<sup>th</sup> anniversary of founding the (first European) cinematographic association, Czech Cinematographers Club (KČKF). The exhibition of photographs created for the occasion of this anniversary presents the most prominent creators of the author's film camera, from Jan Kříženecký to Vladimír Smutný. The Association of Czech Cinematographers has been active from its foundation to the present, and since 1996 it has been organizing Czech Cinematographers Association Award, striving for the recognition of the cinematography profession under the Copyright Act and is a long-term partner of Ostrava Kamera Oko – the only cinematography festival in the Czech Republic.



## Location Tour

### Pohornická krajina Karvinska

#### The post-mining landscape of Karvina

Moravskoslezská filmová kancelář a projekt POHO2030 pořádá ve spolupráci s Ostrava Kamera Oko komentovanou procházku pohornickou krajinou Karvinska. Toto území, v minulosti silně poznamenané těžbou uhlí, skýtá jedinečné scenérie a vizuální kvality, díky kterým se těší oblibě nejen u umělců, filmařů a fotografů. Trasa procházky vede z Horní Suché přes zajímavá místa hornické historie až ke kostelu sv. Petra z Alkantary, který je šikmější, než věž v italské Pise.

The Moravian-Silesian Film Office and the POHO2030 project, in cooperation with Ostrava Kamera Oko, organize a guided walk through the post-mining landscape of Karvina. This area, heavily affected by coal mining in the past, offers unique scenery and visual qualities that make it popular with artists, filmmakers, and photographers, among others. The route of the walk will lead from Horní Suchá through interesting places of mining history to the Church of St. Peter of Alcantara, which has more of a list than the tower of Pisa in Italy.







## Julie Žáčková (NOCHI)

přednáška a prezentace  
lecture and presentation  
60 min

Julie Žáčková, absolventka katedry produkce na FAMU a kritické a kulturní teorie na Katedře anglofonních literatur a kultur na FF UK. Během studií absolvovala stáž na prestižní filmové škole Tisch School of the Arts na New York University. Několik let měla na starost dramaturgii a produkci Večerů krátkých filmů iShorts v pražském BIO OKO. Od roku 2012 spolupracuje s produkční firmou Unit and Sofa, kde má v současné době jako producentka na starost filmové a televizní projekty. Naposledy produkovala celovečerní debut *Okupace* (rež. Michal Nohejl). Dlouhodobě se věnuje podpoře nadějných mladých filmařů, ať už prostřednictvím první česko-slovenské talentové agentury NOCHI, kterou založila a která se zaměřuje na zastupování kameramanů, nebo londýnské platformy specializující se na prezentaci nastupující generace filmařek Girls in Film, jejíž pražskou pobočku vede.

Julie Žáčková is a graduate of the Department of Production at FAMU, and Critical and Cultural Theory at the Department of Anglophone Literatures and Cultures at the Faculty of Arts, Charles University. During her studies she completed an internship at the prestigious Tisch School of the Arts at New York University. For several years she was responsible for the dramaturgy and production of the iShorts short film evenings at BIO OKO in Prague. Since 2012 she has been working with the production company Unit and Sofa, where she is currently in charge of film and television projects as a producer. Most recently, she produced the feature debut *Occupation* (dir. Michal Nohejl). She has long been involved in supporting promising young filmmakers, whether through the first Czech-Slovak talent agency NOCHI, which she founded, which focuses on representing cinematographers, or Girls in Film, a London-based platform specializing in presenting the emerging generation of female filmmakers, whose Prague branch she runs.

## Kameramanky a kameramani v zastoupení agenta Cinematographers on Behalf of the Agent

Talentová agentura NOCHI je první agenturou zastupující kameramanky a kameramany v Česku a na Slovensku. Systém agentství, který je světově poměrně běžný, se u nás teprve zavádí. Získávání zakázek, uzavírání smluv a dohadování honorářů jsou jen základními činnostmi talentového agenta. Jakým způsobem spolupráce s agentem probíhá? A jaké výhody může kameramankám a kameramanům zastoupení agentem přinést? Zakladatelka NOCHI Julie Žáčková představí, jakým způsobem její agentura funguje a jak nejlépe agenta oslovit. Představí též práce svých kameramanů a kameramank.

NOCHI Talent Agency is the first agency representing cinematographers in the Czech Republic and Slovakia. The agency system, which is quite common worldwide, is only just being introduced here. Getting assignments, signing contracts, and negotiating fees are the basic activities of a talent agent. How does the cooperation with the agent work? And what are the benefits of being represented by an agent for cinematographers? The founder of NOCHI, Julie Žáčková, will present how her agency works and how to best approach an agent. She will also present the work of her cinematographers.



# Speciální uvedení Special Release

Ztraceni v ráji  
Lost in Paradise

Na značky!  
On Your Marks!



## Ztraceni v ráji Lost in Paradise

Česká republika, Švýcarsko  
Czech Republic, Switzerland  
2021, 75 min.

režie / director  
Fiona Ziegler

scénář / screenplay  
Fiona Ziegler

kamera / DoP  
Yvon Teysslerová

hrají / cast  
Dominique Jann, Hana  
Vagnerová, Ivan Pokorný, Andri  
Schenardi, Vratislav Brabenec,  
Heidi Maria Glössner, Matyáš  
Řezníček, Robert Nebřenský

kontakt / contact  
Cinémotif Films, Cinemart

Evžen se sice narodil a vyrostl ve Švýcarsku, ale protože byl vždy tak trochu bohém, rozhodl se opustit tamější buržoazní svět, kam příliš nezapadal. Po třicítce se přestěhoval do Prahy, odkud jeho otec naopak v roce 1968 emigroval a už se tam pak nikdy nevrátil. Evžen se i přes dospělý věk stále není zcela schopen postavit svému dominantnímu otci, pro kterého je Česko a Praha dávno zapomenutá minulost. Jediné, na čem mu záleží, je dobrá pověst a slušně vydělávající soukromá zubařská praxe ve švýcarském Bernu. Evžen naopak v Praze provozuje vysněný hudební klub, zažívá tu osudovou lásku, ale i osudové neštěstí, a nakonec to vypadá, že se bude muset do Švýcarska přeje jen na chvíli vrátit...

Evžen was born and raised in Switzerland, but he was always a bit of a bohemian, so he decided to leave the bourgeois world there, where he didn't fit in very well. After he turned thirty, he moved to Prague, from where his father emigrated in 1968 and never returned. Despite his mature age, Evžen is still not quite able to stand up to his domineering father, for whom the Czech Republic and Prague are a long-forgotten past. All he cares about is a good reputation and a decent-paying private dental practice in Bern, Switzerland. Evžen, on the other hand, runs his dream music club in Prague, experiences both fatal love and a fatal misfortune, and in the end, it looks like he will have to return to Switzerland for some time...



## Na značky! On Your Marks!

Česká republika, Slovensko  
Czech Republic, Slovakia  
2021, 79 min.

režie / director **Mária Pinčíková**

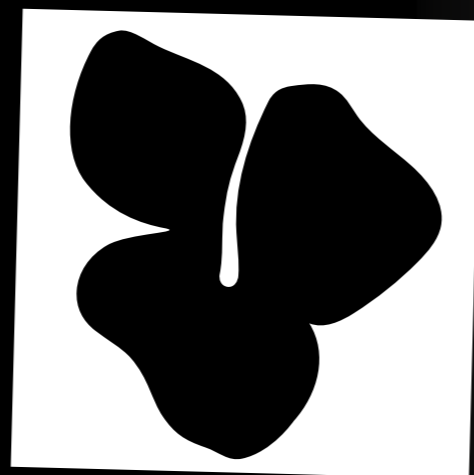
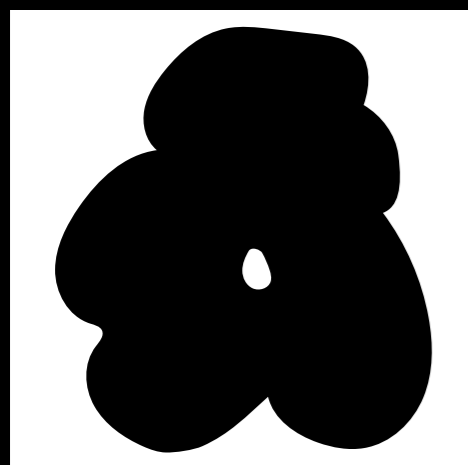
scénář / screenplay  
Jakub Medvecký,  
Mária Pinčíková

kamera / DoP  
Denisa Buranová

kontakt / contact  
Cinepoint

Mladý cvičenec Radek nese na bedrech nejen sokolské bratry, s nimiž trénuje stoj na ramenou, ale i nelehké břímě dospívání. A to mu ještě ve škole nehezky zatápí matematika. Ovšem Sokolové si pomáhají, a tak Radka doučuje ostrýlžený trenér Mirek, pro něhož jsou kvadratické rovnice jen rozcvičkou na mnohem větší výzvu: secvičit stěžejní skladbu Všesokolského sletu. První Sokolové se již slétají a introvertní Radek i rázovitý Mirek se spolu s dalšími více než patnácti tisíci cvičenci a pořadateli ocitají ve víru organizačních zmatků, v jejichž epizodách se zrcadlí nejen étos sokolského bratrství, ale i notný kus české povahy.

Young gymnast Radek carries the weight of his Sokol brothers on his shoulders in the human pyramid, as well as the pressures of growing up. He's drowning in maths at school too. But Sokols help each other, so seasoned trainer Mirek tutors Radek. For Mirek, quadratic equations are just a warm-up for a far greater challenge: coordinating arrangements for the International Sokol Festival. The first Sokols are already gathering, and both shy Radek and maverick Mirek, alongside 15,000 other gymnasts and organisers, get caught in a whirlwind of bureaucratic chaos, with events reflecting both the ethos of the Sokol brotherhood and a sizeable part of the Czech temperament.



# Audiovizuální večer *Audiovisual Night*

Jedna noc, tři lokace, tři programové AV bloky, 10 vystoupení, 50 návštěvníků a jedna společná snídaně při východu slunce. Vidíte nějaký důvod, proč by ráj nemohl vzniknout i v bývalém hobbymarketu v Ostravě?

One night, three locations, three AV programme blocks, 10 performances, 50 visitors and one breakfast together at sunrise. Do you see any reason why a paradise could not be created in the former hobby market in Ostrava?



Nejsem hudebník a jsem za to rád. Zvuk pro mě tak může navždy zůstat něčím magickým, tajemným, neuchopitelným... Hudba je tím nejabstraktnějším uměním a pro mě i neúčinnějším prostředkem k oproštění se od racionality. Pro někoho je spiritualita spojena s vírou, pro někoho s přírodou. Já mám pocit, že mě něco přesahuje nejčastěji právě díky zvuku.

Při přípravě programu v galerii PLATO jsem proto nemusel letošní rajské téma na závěrečný večer festivalu, které máme s Genot Centre dramaturgicky na starosti, nijak násilně roubovat. Vždyť už se mi díky hudbě aspoň na pár hodin proměnil v Eden malý komunitní klub ve středu Žižkova, taneční divadlo na jedné z nejhorších křižovatek v centru Prahy, louka u rybníka kdesi u Olomouce i nehostinná vybetonovaná planina vedle řeky uprostřed gentrifikovaného Karlína.

V umění dlouhodobě hledám primárně konfrontaci - s vlastním očekáváním, předsudky i pohodlností. Prostřednictvím Genot Centre se už přes šest let snažím vyvolávat situace, kdy podobnou konfrontaci spojenou s pocity přesahujícími všednost mohou prožít i ostatní. Celá naše činnost je primárně o vytváření prostoru pro umělce/umělkyně, kteří/které stále věří, že je kam jít, a o prezentaci jejich tvorby způsobem, který s programovým idealismem automaticky nepředpokládá, že "to stejně většina lidí nepochopí". Já věřím, že pochopí, když vytvoříte podmínky, kde se budou lidé cítit uvolněně a otevřeně něčemu novému.

V galerii PLATO bude "něčeho nového" opravdu mnoho - masivní abstraktní improvizace (Šumař~~~Trauma), art pop se snově kolážovitou logikou (Sabiwa), virtuózní hyperrealismus (Giant Claw), extrémní post-klubové mutace (adaa), dekonstruovaný trap (Wim Deahen), narkotická rapová introspekce (Arleta), post-industriální power ambient (Lišaj), 100% digitální hauntologie (Natálie Pleváková), éterický vokální drone (Kult Masek & Koruth), převrácení lidových zvyků za zvuku té nejdělikátnější elektronické hudby (Efemér & Tomáš Knoflíček) i vizuály redefinující běžné vnímání práce kameramanů a kameramanek.

Jedna noc, tři lokace, tři programové AV bloky, 10 vystoupení, 50 návštěvníků a jedna společná snídaně při východu slunce. Vidíte nějaký důvod, proč by ráj nemohl vzniknout i v bývalém hobbymarketu v Ostravě?

I'm not a musician, and for that I'm glad. For me, sound can forever remain something magical, mysterious, elusive... Music is the most abstract art and for me the most effective means of freeing myself from rationality. For some, spirituality is connected with faith, for others with nature. I feel that something transcends me most often because of sound.

Therefore, when preparing the programme in the PLATO gallery, I did not have to forcibly graft this year's theme of paradise onto the final evening of the festival, for which we are responsible dramaturgically with the Genot Centre. Thanks to music, a small community club in the centre of Žižkov, a dance theatre at one of the worst intersections in the centre of Prague, a meadow by a pond somewhere near Olomouc, and an inhospitable concrete plain next to the river in the middle of gentrified Karlín have already transformed into Eden for at least a few hours.

In art, I have long sought primarily confrontation - with my own expectations, prejudices, and comfort. Through the Genot Centre, I have been trying for over six years to create situations where others can experience a similar confrontation with feelings that go beyond the mundane. The entirety of our activity is primarily about creating space for artists who still believe there is somewhere to go and presenting their work in a way that does not automatically assume, with programmatic idealism, that "most people won't get it anyway". I believe they will understand if you create conditions where people feel relaxed and open to something new.

There will be a lot of "something new" in the PLATO gallery - massive abstract improvisation (Šumař~~~Trauma), art pop with dreamlike collage logic (Sabiwa), virtuoso hyperrealism (Giant Claw), extreme post-club mutations (adaa), deconstructed trap (Wim Deahen), narcotic rap introspection (Arleta), post-industrial power ambient (Lišaj), 100% digital hauntology (Natálie Pleváková), ethereal vocal drone (Kult Masek & Koruth), subversion of folk customs to the sound of the most delicate electronic music (Efemér & Tomáš Knoflíček), and visuals redefining the common perception of the work of cinematographers and videographers.

One night, three locations, three AV programme blocks, 10 performances, 50 visitors and one breakfast together at sunrise. Do you see any reason why a paradise could not be created in the former hobby market in Ostrava?





## Šumař Trauma (Psí víno, Wrong / CZ)

Literárně-hlukový pre-apokalyptický power ambient projekt Šumař Trauma tvoří básník digitality Luboš Svoboda (Psí víno) a hodonínský techno viking Mojmír Měchura (Wrong). V Praze usazené duo vytváří masivní power ambientní stěny prokládané takovým množstvím delikátních zvukových detailů, že se v nich budete zorientovávat ještě několik hodin po skončení jejich úvodního live setu.

The literary-noise pre-apocalyptic power ambient project Šumař Trauma is composed by the poet of digitality Luboš Svoboda (Psí víno) and techno-Viking Mojmír Měchura from Hodonín (Wrong). The Prague-based duo creates massive power ambient walls interspersed with an intricate web of sonic detail such that you'll be navigating them for hours after their opening live set.

## Sabiwa (Chinabot / TW)

V Berlíně usazená tchajwanská multimediální umělkyně Sabiwa ve svých provzdušněných kompozicích neotřele kombinuje postupy konkrétní hudby, digitálně procesované klasické nástroje, vrstvené smyčky vlastního upraveného hlasu i neobvykle uchopené ozvuky trip-hopové vlny 90. let. Vytváří tak osobitý snový svět s nepolapitelnou kolážovitou logikou na pomezí sound artu, evokativních videoherních soundtracků i futuristického popu.

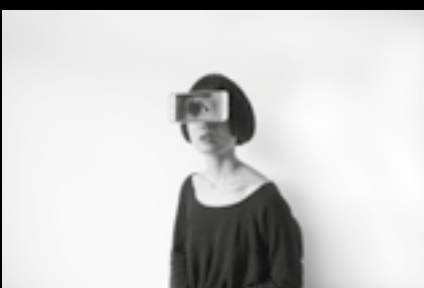
In her airy compositions, Berlin-based, Taiwanese multimedia artist Sabiwa ingeniously combines the practices of concrete music, digitally processed classical instruments, layered loops of her own modified voice, and the unusually grasped echoes of the trip-hop wave of the 1990s. In doing so, she creates a distinctive dream world with an elusive collage-like logic at the intersection of sound art, evocative video game soundtracks, and futuristic pop.



## Giant Claw (Orange Milk / US)

Keith Rankin je v posledních deseti letech jedním z nejvýraznějších hybatelů digitálního undergroundu. Jako vyhledávaný výtvarník, odvážný vydavatel (Orange Milk Records) i vždy progresivní hudebník (Giant Claw, Death's Dynamic Shroud.wmv) pomáhá vytvářet paralelní hyperrealistický prostor, kde se lidstvo stále může těšit z budoucnosti, těžit ze symbiotického soužití člověka s technologiemi a prožívat intertextualitu bez cynického odstupu. V galerii PLATO pokřtí svůj nový release u Genot Centre formou speciálního streamu.

Keith Rankin has been one of the most prominent movers and shakers in the digital underground over the last 10 years. As a sought-after visual artist, daring publisher (Orange Milk Records) and always progressive musician (Giant Claw, Death's Dynamic Shroud.wmv), he helps create a parallel hyper-realistic space where humanity can still enjoy the future, benefit from the symbiotic coexistence of man and technology, and experience intertextuality without cynical distance. PLATO will be launching their new release in the gallery at the Genot Centre with a special stream.



## adaa (Genot Centre / US)

Jak moc přes čáru se dá v klubové hudbě jít? Nejdál. Bostonská entita adaa (fka adammmmmmmmmmm) na svém druhém albu ok i am real i think (Genot Centre) zvládla mistrně kombinovat post-klubový rozklad, těžkotonážní gabber, trance euforii, digitální hlukové výboje, sad boy estetiku i hyperpop z rozsekanými samplý popových hitů. Po nedávném příspěvku do série kompilací producentky Arca se premiérově představí i v ČR.

How far over the line can you go in club music? The furthest. On their second album "ok i am real i think" (Genot Centre), Boston-based entity adaa (fka adammmmmmmmmmm) has masterfully combined post-club decay, heavyweight gabber, trance euphoria, digital noise blasts, sad boy aesthetics, and hyperpop with chopped-up samples of pop hits. After the recent contribution to the series of compilations by producer Arca, she will be presented for the first time here, in the Czech Republic.





## Wim Dehaen (Genot Centre / BE)

Wim Dehaen je zvukový umělec, analytický chemik a zakládající člen kolektivu Genot Centre. Ve své široce rozkročené tvorbě pod jmény jako BENELUX ENERGY či mango object kombinuje aktuální možnosti všeho digitálního, fascinaci nekompromisně tupým zvukem hitparádové taneční hudby zemí Beneluxu z přelomu tisíciletí i lásku k aktualizovaným podobám modernistické klasické kompozice. V Ostravě poprvé představí svou radikální vizi dekonstrukce trapových beatů.

Wim Dehaen is a sound artist, analytical chemist, and founding member of the Genot Centre collective. In his wide-ranging work under names such as BENELUX ENERGY and mango object, he combines the current possibilities of all things digital, a fascination with the uncompromisingly blunt sound of Benelux dance music from the turn of the millennium, and a love of updated forms of modernist classical composition. In Ostrava, for the first time, he will present his radical vision of the deconstruction of trap beats.



## Arleta (CZ)

Autorka aktuálně nejslyšitelnějšího šepotu na české scéně a ta nejtemnější holka od koní. Konfrontační introspekce, která si nerozumí se světlem. Arleta na svých EPs Ability to Damage Plant a Am2021 a výrazných singlech Styl a Sen vystavěla základy okamžitě rozpoznatelné hluboce hypnotické a intimní vize, která se esteticky ani textově nechce potkávat se zakořeněnými pravidly českého rapu.

The author of the most audible whisper on the Czech scene and the darkest horse girl. Confrontational introspection that doesn't understand the light. On her EPs Ability to Damage Plant and Am2021 and the distinctive singles "Styl" and "Sen", Arleta has built the foundations of an instantly recognizable deeply hypnotic and intimate vision that aesthetically and lyrically refuses to clash with the entrenched rules of Czech rap.



## Lišaj (Genot Centre / CZ)

Slezský poustevník Lišaj je přitahován nočními cestami autem, prázdnými post-industriálními plochami a vším přírodním. Tyto fascinace se zenovou trpělivostí zdokonaluje v originální kombinaci terénních nahrávek, power ambientu a polohlasného rapu. Potůčky nikdy nezněly masivněji, ptačí zpěv nikdy nebyl zlověstnější, hip-hopové beats dozívají kdesi za obzorem.

Lišaj, a Silesian hermit, is drawn to night car journeys, empty post-industrial spaces, and all things natural. He refines these fascinations with Zen-like patience in an original combination of field recordings, power ambient and semi-loud rap. Streams have never sounded more massive, birdsong has never been more ominous, and hip-hop beats reverberate somewhere over the horizon.



## Natálie Pleváková (CZ)

Česká zvuková umělkyně a absolventka oboru multimediální kompozice na JAMU Natálie Pleváková se ve své pestré tvorbě zaměřuje na strategie elektronické hudby v post-digitální éře. Svými precizními a vždy překvapujícími digitálními kompozicemi často doprovází divadelní představení (Studio hrdinů) i tvorbu domácích AV umělců (dlouhodobá spolupráce s Janem Matýskem). V galerii PLATO však představí svou nežitou produkci, která přenáší emoce z hauntologické znělky TV pořadu Hledání ztraceného času do 21. století.

Czech sound artist and graduate of multimedia composition at JAMU Natálie Pleváková focuses on the strategies of electronic music in the post-digital era in her varied work. Her precise and always surprising digital compositions often accompany theatre performances (Studio of Heroes) and the work of local AV artists (long-term collaboration with Jan Matýšek). In the PLATO gallery, however, she will present her unused production, which brings the emotions from the hauntological theme song of the TV show Hledání ztraceného času (Finding Lost Time) into the 21st century.



## Kult Masek & Koruth (CZ)

Michael Nechvátal aka Kult Masek je členem krautrock tria Raw Deal a tvrdého jádra labelu Stoned To Death. Anna Ruth aka Koruth je studentkou ateliéru malby na AVU, vokalistkou a producentkou. Ve svých společných setech kombinují trpělivé syntezátorové průlety hřejivě zpustlým vesmírem v nebeském oparu z vrstvených vokálů a fléten. Andělská hudba vzdorující kýči.

Michael Nechvátal aka Kult Masek is a member of krautrock trio Raw Deal and hard-core label Stoned To Death. Anna Ruth aka Koruth is a student of painting at the Academy of Fine Arts, vocalist, and producer. Their sets together combine patient synth passages through a warmly desolate universe in a celestial haze of layered vocals and flutes. Angelic music defying kitsch.



# Genot Centre

Pražský kolektiv Genot Centre se dlouhodobě věnuje prezentaci a propojování současného digitálního undergroundu formou site-specific koncertů a kazetových releasů. Labelu vedeném Ondřejem Lasákem a Wimem Dehaenem se již přes pět let daří objevovat výrazné domácí talenty abstraktní hudby, iniciovat mezioborové spolupráce mezi producenty a vizuálními umělci a pořádat originálně pojaté koncerty na neobvyklých lokacích. Za své aktivity si vysloužili cenu Vinyla v kategorii Počin roku a prestižní britský server The Quietus vyhlásil Genot Centre kazetovým labelem roku 2017.

The Prague collective Genot Centre has long been dedicated to presenting and connecting the contemporary digital underground in the form of site-specific concerts and cassette releases. For over five years, the label led by Ondřej Lasák and Wim Dehaen has succeeded in discovering outstanding local talents of abstract music, initiating interdisciplinary collaborations between producers and visual artists, and organizing original concerts in unusual locations. Their activities have earned them the Vinyla Award in the category of Act of the Year, and the prestigious British server The Quietus has named Genot Centre the cassette label of 2017.



## Efemér & Tomáš Knoflíček (CZ)

Efemér je Lucie Králíková - zahradní architektka a umělkyně z projektu Czechia. Králíková neokázalým a hluboce poučeným způsobem přenáší lidové tradice a rituály do městského prostředí a pravidelně nabízí zastavení se na místech, kolem kterých běžně jen procházíme. V PLATO se postará o symbolické uzavření celého večera při východu Slunce za doprovodu teoretika umění, pedagoga na Fakultě umění Ostravské univerzity, AV umělce a člena elektronické superskupiny Gurun Gurun Tomáše Knoflíčka. Svě organicky znějící vrstevnaté koláže Knoflíček letos zakonzoval na famózním sólovém debutu Vaguely Delimited Targets, který vyšel u slovenského vydavatelství LOM Jonáše Grusky.

The ephemera is Lucie Králíková - a landscape architect and artist from the Czechia project. Králíková brings folk traditions and rituals into the urban environment in an unpretentious and deeply thorough way, regularly offering stops at places we normally only pass by. In PLATO she will take care of the symbolic closing of the evening at sunrise accompanied by art theorist, lecturer at the Faculty of Arts of the University of Ostrava, AV artist, and member of the electronic supergroup Gurun Gurun, Tomáš Knoflíček. Knoflíček capped off his organic-sounding layered collages this year on Vaguely Delimited Targets, his famed solo debut on Jonáš Gruska's Slovakian label LOM.



# WARM-UP

Festivalová sekce *OKO WARM-UP* je série výstav a instalací ve veřejném prostoru a navazujících doprovodných programů. Prezentuje vizuální umělce, jejichž tvorba je často spjata s pohyblivým obrazem, a sleduje jejich rozdílné přístupy ke kameře. Jedním z nich je DIY práce s kamerou, kterou ve své tvorbě uplatňuje umělkyně a hudebnice Johana Novotná nebo uskupení Televize Estráda ve svých loutkových představeních a pořadech. S profesionální produkcí uměleckých videí se setkáváme v tvorbě umělců Valentýny Janů nebo Jakuba Jansy, jejichž díla vznikají (mimo jiné) ve spolupráci s kameramanem Kryštofem Hlůžem. Výstavy a instalace, které jsou k vidění ve veřejném prostoru města, vychází z tematických východisek letošního festivalového tématu *RájPARADISE*, a v rozličných prostředích zobrazují mytologické světy nebo autorská pojetí situací, asociací a vzpomínek vztahující se k představám o ráji či rajské zahradě. Jednotlivá díla jsou spjata s konkrétními audiovizuálními výstupy, které jsou součástí festivalového programu.

*Valentýna Janů  
Johana Novotná  
Jakub Jansa  
Televize Estráda*

Festival section OKO WARM-UP is a series of exhibitions and installations in public space and related accompanying programs. It aims to present visual artists whose work is often linked to moving images, and it focuses on how their approaches to the camera differ. One is a DIY style use of the camera applied by artist and musician Johana Novotná and the collective Televize Estráda in their puppet performances and shows. We may encounter the professional production of art videos in the work of artists Valentýna Janů and Jakub Jansa whose artworks are created, among others, in cooperation with a cinematographer Kryštof Hlůže. Exhibitions and installations that are on display during August and September stem from thematic backgrounds of this year's *RájPARADISE* showing various ways of portraying mythological worlds, and author's conceptions of situations, associations and memories related to ideas of paradise and the Garden of Eden. Individual works relate to specific audiovisual outputs, which are part of the festival program.

*Nela Klajbanová*

# Valentýna Janů

## *Nightlight*

Site-specific instalace Valentýny Janů ve výloze známého ostravského gay baru Ikarus vychází z motivů nejnovějšího filmu Janů s názvem *Hair Flip*, který vznikl pro letošní výstavu oceněných Cenou Jindřicha Chalupického. Krátkometrážní taneční muzikál je fantaskním vyprávěním za účasti pěti performerek a performerů představujících různé pojetí femininity. Snová koláž scén je nabitá odkazy k popkultuře – evokuje komponovanou televizní show, muzikál, hudební klip, nechává nás vstoupit do kabaretu, na burlesku, do klubu nebo do ball roomu. Tematicky navazuje na dosavadní zájmy v tvorbě Janů, ať už se jedná o otázky současné reprezentace genderu, pojetí lásky a vztahu k tělu, i performování sebe samých. Ve videích a instalacích je pro Janů typická práce s textem a textem i výrazná kombinace materiálů a žánrů. Tyto prvky využívá také ve výstavě, jež odkazuje k estetice zmíněného filmu i k charakteru samotného místa za využití motivu naší nejbližší hvězdy – milionkrát jasnější než Slunce – *Icarus*.

Valentýna Janů (\*1994) je absolventkou oboru fotografie na pražské FAMU a Ateliéru intermediální tvorby Dušana Zahoranského a Pavly Scerankové na Akademii výtvarných umění v Praze. Ve své tvorbě reflektuje proměny sociálních vazeb, vnímání času, vztah reality vůči jejímu zobrazování a politiku identity své generace a genderu. Tyto komplikované vztahy následně překládá do podoby imerzivních prostředí, ve kterých často kombinuje video, fotografii, text a trojrozměrné objekty. Vystavovala například v EXILE Gallery ve Vídni (2019), v Národní galerii Praha (2018) nebo AQB Project Space v Budapešti (2018). Je jednou z oceněných Cenou Jindřicha Chalupického v roce 2021.

The site-specific installation by Valentýna Janů in the window of the well-known Ostrava gay-bar Ikarus is based on the motifs of Janů's latest film entitled *Hair Flip* and was created for this year's Jindřich Chalupický Prize exhibition. This short dance musical is a fantasy narrative involving five performers representing different conceptions of femininity. The dreamlike collage of scenes is loaded with pop culture references — it evokes a composed TV show, a musical, a music video, and lets us enter a cabaret, a burlesque, a club, and a ball room. Thematically, it builds on Janů's existing interests in her work, whether the contemporary representation of gender, the concept of love and the relationship to the body, or the performance of the self. In her videos and installations, Janů typically works with text and textiles, as well as a distinctive combination of materials and genres. These elements are also used in the exhibition, which refers to the aesthetics of the film and the character of the place itself, using the motif of our most distant star — the million times brighter than the Sun *Icarus*.

Valentýna Janů (\*1994) is a graduate of photography at FAMU in Prague and the Studio of Intermedia Production of Dušan Zahoranský and Pavla Sceranková at the Academy of Fine Arts in Prague. In her work she reflects on the changes in social ties, the perception of time, the relationship of reality to its representation, and the identity politics of her generation and gender. She then translates these complicated relationships into immersive environments, often combining video, photography, text, and three-dimensional objects. She has exhibited at EXILE Gallery in Vienna (2019), the National Gallery Prague (2018) and AQB Project Space in Budapest (2018). She is a recipient of the Jindřich Chalupický Prize in 2021.



Výstava / exhibition  
*Nightlight*  
Bar Ikarus  
Nádražní 385/34  
702 00 Moravská Ostrava a Přívoz

Projekce / screening  
*Hair Flip*  
12 min.  
2021



# Johana Novotná

## *Kraj hlubokých údolí*

### *The Land of Deep Valleys*

Výstava a filmová esej *Kraj hlubokých údolí* vychází ze stejnojmenné klauzurní práce, které se Novotná věnovala v průběhu lockdownu. Její práce zahrnovala tvorbu maleb posmrtných portrétů psů, které měly jejich majitelům poskytnout útěchu a uchování vzpomínek. Personifikované portréty psů malované pozitivními pestrými barvami totiž působily, jako by se zvířata dostala do ráje. Z tématu vzešla i filmová esej *Kraj hlubokých údolí*, volné pokračování staršího videa *Čus nad zlato*. Obě díla referují k venkovskému prostředí a jsou věnovaná žánru rural pop, který vytvořil Johuš Matuš, hudební alterego Johany Novotné. Rural pop zkoumá vztahy a dualismy mezi čistým a zkaženým, venkovským buranstvím a městskou etiketou, spiritualismem a viditelným světem.

Johana Novotná (\*1993) je absolventkou ateliéru Jiřího Thýna na katedře fotografie pražské FAMU. V současnosti studuje v Ateliéru nových médií u Tomáše Svobody na Akademii výtvarných umění v Praze. Věnuje se především práci s videem a hudbou, v posledním roce také s malbou. Pod jménem Johuš Matuš prezentuje své hudební alter ego (někdy také alter ega), které chartakterizuje jako „ruralpopové sólistické muzikantské duo nebo duální muzikantské sólo.“

The exhibition and film essay *The Land of Deep Valleys* is based on the thesis of the same name on which Novotná worked during the lockdown. Her work included painting posthumous portraits of dogs, which was a source of comfort and memory for the owners. The personified portraits of dogs painted on a positive and bright palette suggest that they have indeed entered paradise. The theme is also the basis for the film essay *The Land of Deep Valleys*, a spin-off of the video *Bye Over Gold*. Both works refer to the rural environment and are dedicated to the rural pop genre created by Johuš Matuš, the musical alter ego of Johana Novotná. Rural pop explores the relationships and dualisms between the pure and the corrupt, rural bourgeoisie and urban etiquette, spiritualism and the visible world.

Johana Novotná (\*1993) is a graduate of Jiří Thýn's studio at the Department of Photography at FAMU in Prague, and is currently studying at the New Media Studio with Tomáš Svoboda at the Academy of Fine Arts in Prague. She works mainly with video and music, in the last year also with painting. Under the name of Johuš Matuš she presents her musical alter ego (sometimes also alter egos), which she characterizes as “rural pop soloist musician duo or dual musician solo.”

Výstava / exhibition  
*Kraj hlubokých údolí*  
*The Land of Deep Valleys*

vitřina / showcase  
Havlíčkovo nábř. 28  
702 00 Moravská Ostrava a Přívoz

Projekce / screening  
*Kraj hlubokých údolí*  
*The Land of Deep Valleys*  
6 min., 2021  
Čus nad zlato (Bye Over Gold)  
13 min., 2020

Koncert / concert  
Johuš Matuš







Ostrava Kamera Oko uvádí:  
*OKO WARM-UP*

**Johana Novotná:**  
**Kraj hlubokých údolí**



13<sup>th</sup> Ostrava Kamera Oko  
International Cinematographers Film Festival  
September 29–October 3 2021

## Jakub Jansa *Club of Opportunities*

Šestidílná epizodní série projektu *Club of Opportunities* Jakuba Jansy skrze mytologický způsob vyprávění ohledává strukturu současné společnosti. Prostřednictvím smíšených žánrů – od drama po absurdní komedii – tematizuje archetypální sociální témata, otázky autority a hierarchických vztahů. Vysoké formy se zde mění na nízké a naopak, a díky této transformaci se v *Club of Opportunities* objevují nové a nové příležitosti. Ústřední charaktery tohoto atypického televizního „seriálu“ jsou – hybridní bytost mezi celerym a člověkem pojmenovaná Red Herring, vědma (Seer) a filosof Kamil Nábělek, který v seriálu provází kontextem zeleninové hierarchie. Nejnovější díl *Club of Opportunities* vznikl pro letošní výstavu laureátů Ceny Jindřicha Chalupického.

### “Welcome to the Club of Opportunities: a temporary new world in the middle of your brain.”

Jakub Jansa (\*1989) pracuje s filmem, instalací a organizováním performativních eventů. Buduje komplexní prostředí a situace, které přesvědčivě propojují realitu s fikcí. Jeho rané projekty věnované tématům společenské manipulace a seberozvoje (*Spiritual Fitness*, 2016) vyústily v posledních letech do výstavního seriálu nazvaného *Club of Opportunities* (od 2017). Jansa vystudoval UMPRUM v Praze (Ateliér Supermédií Federico Díaze a Davida Kořínka), absolvoval studijní stáž v New Yorku, rezidenční pobyty ve Švýcarsku a Francii. Od roku 2020 vede společně s Julie Béna Ateliér performance na FaVU VUT v Brně. Je jedním z oceněných Cenou Jindřicha Chalupického v roce 2021.

Jakub Jansa's six-part episode series of the *Club of Opportunities* looks into the structure of contemporary society through a mythological way of storytelling. Through mixed genres — from drama to absurd comedy — he thematizes archetypal social topics, questions of authority and hierarchical relationships. High forms change to low and vice versa, and thanks to this transformation, the *Club of Opportunities* offers new possibilities. Central characters of this atypical "television" series are — a hybrid creature between celery and human named Red Herring, fortune teller (Seer) and philosopher Kamil Nábělek, who accompanies the context of the vegetable hierarchy. The latest episode of *Club of Opportunities* was created for this year's exhibition of Jindřich Chalupický Award winners.

Jakub Jansa (\*1989) works with film, installation, and organizes performative events. He builds complex environments and situations that convincingly link reality with fiction. His early projects on the themes of social manipulation and self-development (*Spiritual Fitness*, 2016) have in recent years resulted in an exhibition series called *Club of Opportunities* (from 2017). Jansa graduated from UMPRUM in Prague (Studio of Supermedia of Federico Díaz and David Kořínek), completed a study internship in New York, and residencies in Switzerland and France. Since 2020, he has been the head of the Performance Studio at FaVU BIT in Brno, together with Julie Béna. He is a recipient of the Jindřich Chalupický Prize in 2021.

Výstava / exhibition – *Club of Opportunities*  
panely před Domem kultury města Ostravy  
panels in front of The Ostrava City House of Culture

Projekce / screening – *Club of Opportunities*  
20 min.  
2017–2021



Ostrava Kamera Oko uvádí:  
CWO WARM-UP

# Jakub Jansa: Club of Opportunities



© 2014 Ostrava Kamera Oko  
www.oko.cz



Welcome to the Club of Opportunities  
Experience your world in the middle of your team.



The main focus is the professional vegetable – "Cereals", which stands  
also a relationship against creation between a human and a landscape.



Inside the Club, every week, don't miss  
the most important moments of the Club's activities.



The main character is Karel Holubek, a long-standing professional  
in the area of the Club's activities.



The problem was that character of 1990s project,  
but the vision of the future structure and full success.



The real problem was that in the context of a project, which is  
by the project, the main character of the Club's activities.



## Televize Estráda *Hospodin uvádí Esráj*

„Hospodin šestého dne stvořil člověka k obrazu svému. Sedmého dne odpočal a zanechal výtvoř své v ohradě chaosu. Esráj, místo naturálních výjevů a obstojných mravů v mezikrajském analogovém vysílání.“

Televize Estráda připravila pro festival Ostrava Kamera Oko a olomouckou galerii Vitrína Deniska instalaci na míru o rozměrech 108 × 164 × 34 cm. Instalace reaguje na téma festivalu a je společnou koláží všech zaměstnanců Televize. Hlavním sponzorem pořadů Televize Estrády je pivovar Hospodin.

Televize Estráda na festivalu dále uvádí loutkové divadlo/dj-mix/taneční hudbu/light show v hlavní roli s polskou umělkyní Laurou Witowskou. Laura vytváří společně s pražským sound systémem Raw Rave hudební a světelné show volně vycházející z 90's freetechno scény. V mixu se objevují prvky industriálního technu, trapu ale i gabber hardcore.

Televize Estráda je internetovou platformou produkující audiovizuální obsah. Zároveň je však fiktivním universem, který obývají loutkové charaktery. Všechny tyto charaktery společně pracují v Televizi Estráda, v bizarní organizaci podobné kařkovskému zámku. Repertoár Televize Estráda čítá teologickou talkshow, performance, besedy, ale i fotbalovou ligu. Mezi témata jejich tvorby patří život na venkově, satira klasických filmových žánrů a zpravodajství. Všechny loutkové postavy - avataři reálných tvůrců - mají také své vlastní profily na sociálních sítích.

“And on the sixth day, God created man in His own liking. On the seventh day he rested and left His creations in the fold of chaos. Esraj, a place of natural scenes and decent manners in inter-county analogue broadcasting.”

Televize Estráda has prepared a site-specific installation measuring 108 × 164 × 34 cm for the Ostrava Kamera Oko festival and the Olomouc display gallery Vitrína Deniska. The installation responds to the theme of the festival and is a joint collage of all the Television staff. The main sponsor of the Televize Estráda programmes is the Hospodin brewery.

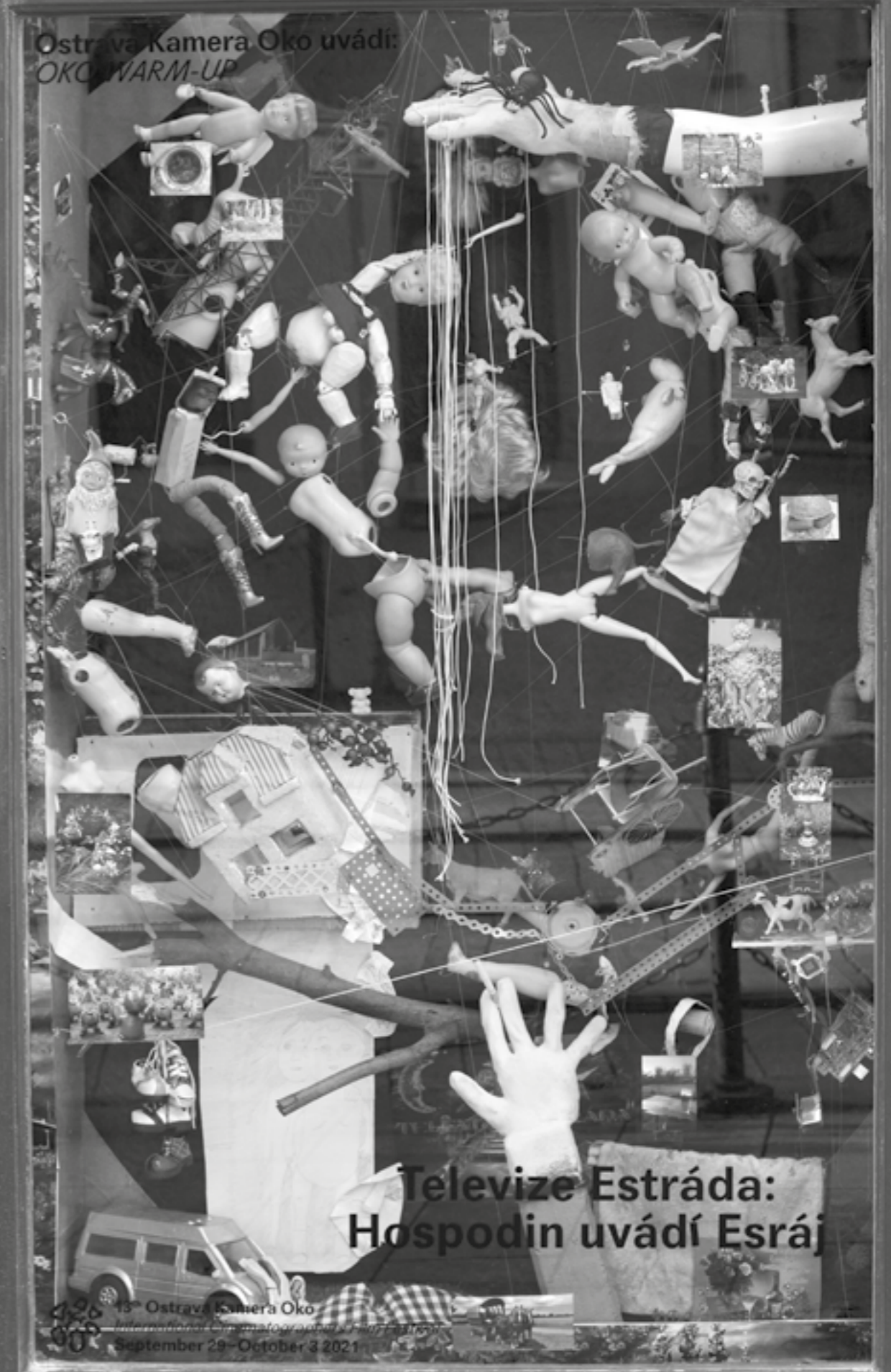
Televize Estráda also presents a puppet theatre/dj-mix/dance music/light show starring Polish artist Laura Witowska. Together with the Prague sound system Raw Rave, Laura creates a music and light show loosely based on the 90's free techno scene. Elements of industrial techno, trap, and gabber hardcore appear in the mix.

Televize Estráda is an Internet platform producing audiovisual content. At the same time, however, it is a fictional universe inhabited by puppet characters. All these characters work together in Televize Estráda, a bizarre organization similar to a Kafkaesque castle. The repertoire of Televize Estráda includes theological talk shows, performances, discussions, as well as a football league. The themes of their work include rural life, satire of classic film genres, and news reporting. All the puppet characters — avatars of the real creators — also have their own social media profiles.



Výstava / exhibition  
*Hospodin uvádí Esráj*  
*Hospodin presents Esraj*  
Vitrína Deniska  
Denisova 5  
779 00 Olomouc

Performance  
*Laura Witowska x Raw Rave*



|  |  |   |
|--|--|---|
| <b>Pořadatelé / Organizers</b>   | <b>Znělka / Trailer</b>  | <b>Mediální partneři / Media Partners</b>   |
| Kamera Oko, s.r.o.<br>Vítězné náměstí 774/14<br>Praha CZ-160 00, ČR<br>VAT / DIČ CZ24728284  | Matěj Doležel<br>Grafika / Art Directors   | Cinepur<br>Film a doba<br>25fps<br>GoOut<br>Full Moon<br>jlbjlt<br>Swine Daily<br>Ostravan.cz   |
| Filmotéka Ostrava, o.s.<br>28. října 23<br>702 00 Ostrava, ČR<br>VAT / DIČ CZ22875107        | <b>Katalog / Catalogue</b>   | <b>Oficiální dodavatelé / Official Suppliers</b>  |
| Gabriela Knýblová<br>Ředitelka festivalu / Festival Director                                 | Klára Šebestová<br>Editor / Editor-in-Chief  | FIZU.cz<br>Zuzana Slavětinská<br>Tisková produkce / Print production  |
| Jakub Felcman, Anna Kopecká<br>Producenti / Producers  | Alexandra Vysloužilová<br>Překladatel / Translator   | <b>Oficiální dopravce festivalu / Official Festival Transportation</b>  |
| <b>Programové oddělení / Programme Department</b>  | Matěj Doležel<br>Grafická úprava a sazba /<br>Layout and Typesetting   | České dráhy, a.s.<br>Elen Mátéová   |
| Jakub Felcman<br>Gabriela Knýblová<br>Zuzana Černá<br>Soutěžní sekce / Competitive Sections  | Iryna Drahun, Matěj Doležel<br>Fotografie OKO Warm Up /<br>OKO Warm Up Photography   | AUTOBOND GROUP a.s. Ostrava –<br>Hrabová<br>Marcel Kadlečík, Jana Majchrovská   |
| <b>Produkce / Production Department</b>  | <b>Spolupořádající organizace / Cooperating organizations</b>  | <b>Partnerské festivaly / Partner Festivals</b>   |
| Magdaléna Zetek<br>Tereza Měsíková<br>Výkonná produkce /<br>Executive Production             | Dolní oblast Vítkovice<br>Liběna Světlíková<br>Předseda / President<br>Tomáš Šiřina<br>Výkonný ředitel / Executive Director<br>Martin Lindovský<br>Obchodní ředitel / Marketing Director   | goEast Wiesbaden<br>James Cinefest Miskolc<br>Marienbad Film Festival<br>Mezinárodní festival dokumentárních<br>filmů Ji.hlava<br>Lublin Film Festival<br>Gässli Film Festival<br>Přehlídka filmové animace<br>a současného umění<br>Luhovaný Vincent |
| Zdeněk Zapata<br>Technická produkce /<br>Technical Production                                | Dům kultury města Ostravy<br>Jan Žemla<br>Předseda představenstva / Chairman<br>of the Board of Management<br>Petra Javůrková<br>Místopředsedkyně představenstva<br>/ Vice-Chairman of the Board of<br>Management<br>Eva Horáková<br>Člen představenstva / Member of the<br>Board of Management<br>PLATO Ostrava (Marek Pokorný)<br>Director / Ředitel | <b>Za finanční podpory / With Financial Support</b>   |
| Klára Šebestová, Eliška Šrubařová,<br>Šárka Swiderová<br>PR, média / Public Relations, media | <b>Festival vznikl pod záštitou / Held under the Auspices of</b>   | Ministerstvo kultury ČR<br>Státní fond kinematografie<br>Statutární město Ostrava<br>Moravskoslezský kraj   |
| Nikol Kaprálová<br>Guest Service   | <b>Oficiální partneři / Official Partners</b>  | Asociace českých kameramanů AČK<br>Marek Jícha, Martin Čech<br>IMAGO European Federation of<br>Cinematographers<br>BVKamera   |
| Alexandra Vysloužilová<br>Překladatelský servis /<br>Translation Services                    | <b>Grafické oddělení / Art Department</b>  | Vítkovice Machinery Group<br>Film Office<br>Ostravská univerzita  |
| Ilja Macháčková<br>Účetní servis / Bookkeeping   | Matěj Doležel<br>Vizuální podoba festivalu /<br>Festival Visual Concept  |   |
| Rostislav Nétek, Eliška Šrubařová<br>Web, IT, Programming                                    | Monika Abrahámová<br>Libor Galia<br>Fotografové / Photographers  |   |
| Nikola Kaprálová<br>Akreditační centrum /<br>Accreditation Centre                            |  |   |
| Tatána Smělíková, Matěj Sumec<br>Volunteers / Dobrovolníci                                   |  |   |

|   |  |
|---|--|
| <b>Poděkování / Acknowledgements</b>  | Ty Identity<br>Anna Grufíková  |
| Česká republika / Czech Republic  | Dock<br>Jan Jůzl, Jaroslav Bednář  |
| Statutární město Ostrava / Statutory<br>City of Ostrava<br>Tomáš Macura<br>Primátor / Mayor<br>Zbyněk Pražák<br>Náměstek primátora / Vice Mayor<br>Vladimír Polák<br>Předseda Komise kultury Rady města /<br>Chairman of Cultural Commission, City<br>Council<br>Barbora Stankušová<br>Vedoucí Odboru kultury a<br>volnočasových aktivit  | COKAFE, Etáž<br>Richard Mauler   |
| Moravskoslezský kraj / Moravian-<br>Silesian Region<br>Ivo Vondrák<br>Hejtmán / Governor of the Region  | Pet Punk<br>Petr Polák, Pavlína Stojkovová   |
| Státní fond kinematografie /<br>State Cinematography Fund<br>Helena Bezděk Fraňková<br>Ředitelka / Director   | V Zahradní<br>Radka Paličková  |
| Moravskoslezská filmová kancelář<br>Hana Vítková  | Czech Film Comission<br>Ludmila Claussová  |
| Poskytovatelé kopií / Providers of Film<br>Copies<br>Česká televize<br>Čestmír Kopecký<br>První veřejnoprávní, s.r.o.<br>Cinemart - Jaroslav Kutheil<br>Cinémotif Films - Kristýna Michálek<br>Květová, Martina Netíková<br>BFI - Rod Rhule<br>Westend Films - Alex Pye<br>Arrête Ton Cinéma - Juliette Picollot<br>LUXBOX - Joséphine Jovet<br>Pluto Film - Daniela Cölle<br>Indie Sales - Clément Chautant<br>Playtime - Joris Boyer<br>Cinepoint - Alice Tabery<br>Nicolaas Schmidt<br>Zbyněk Baladrán<br>Matias Meyer | Mediadesk Česká Republika<br>Pavlína Kalandrová  |
|   | Naděžda Newman,<br>Steven L. Newman,<br>Jiří Felcman, Vlastimila Nováková,<br>Pavla Hájková, Přemysl Martinec,<br>Lubor Dohnal, Zuzana Kopečková |
|   | Aerofilms<br>Ivo Andrlé, Kristina Charvátová   |
|   | Negativ<br>Petr Oukropec   |
|   | CinemArt<br>Zuzana Černá, Jaroslav Kutheil, Kristýna<br>Hrušková   |
|   | Bontonfilm<br>Martin Palán, Renata Vilimová  |
|   | Endorfilm<br>Jiří Konečný  |
|   | NFA<br>Michal Bregant, Iva Žáková  |
|   | FAMU International<br>Alexandra Hroncová   |
|   | FAMU<br>Kristina Škodová   |
|   | Marienbad Film Festival<br>Zuzana Stejskalová, Klára Khine<br>Filmová společnost Alfrede Bouriany<br>Bohdan Karásek                              |
|   | Hotel VP1<br>Ivana Hladká, Ivana Karasová  |
|   | Hotel Maria<br>Ivana Sýkorová, Soňa Juniecová  |
|   | Kampus Palace<br>Jitřenka Navrátilová  |

Oficiální katalog  
13. ročníku Mezinárodního filmového festivalu  
kameramanské tvorby Ostrava Kamera Oko

The official catalogue of the  
13th Ostrava Kamera Oko International Cinematographers Film Festival

Autoři textů / Authors  
Gabriela Knýblová, Jakub Felcman, Tomáš Zetek, Zuzana Černá,  
Kateřina Svatoňová, David Fesl, Michal Hogenauer, Ondřej Lasák,  
Nela Klajbanová, oficiální texty soutěžních filmů

Překlad / Translation  
Alexandra Vysloužilová

Grafická úprava / Graphic Design  
Matěj Doležel

Tisk / Print  
AMOS repro Ostrava

© Ostrava Kamera Oko 2021

Za finanční podpory / With Financial Support



Pod záštitou / Held under the Auspices of



Oficiální partneři / Official Partners



Mediální partneři / Media Partners



Spolupořádající organizace / Co-organizers



Oficiální dopravce festivalu / Official Festival Transportation



Další partneři festivalu / Other Festival Partners



Partnerské festivaly / Partner Festivals







299-310  
2021